

Oznámení č.	Obsah	Strana
	IV <i>Informace</i>	

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2013/C 114/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 108, 13.4.2013	1
---------------	--	---

Tribunál

2013/C 114/02	Přidělení soudců k senátům	2
---------------	----------------------------------	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 114/03	Věc C-460/09 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie — Konstatování nesrovnalostí ve věci náhrad za vývoz hovězího masa do Jordánska — Vyšetřování OLAF — Sdělení závěrů OLAF vnitrostátním orgánům — Sjednání záruk — Žádost o náhradu nákladů s nimi souvisejících — Příčinná souvislost — Vedlejší kasační opravný prostředek — Promlčecí lhůta — Počátek běhu lhůty“)	5
---------------	--	---

2013/C 114/04	Věc C-473/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Maďarsko („Nesplnění povinnosti státem — Rozvoj železnic Společenství — Přidělování kapacity železniční infrastruktury — Zpoplatnění železniční infrastruktury — Směrnice 91/440/EHS a 2001/14/ES — Neúplné provedení“) 5	5
2013/C 114/05	Věc C-483/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 2001/14/ES — Přidělování kapacit železniční infrastruktury — Zpoplatnění — Poplatky — Nezávislá správa“) 6	6
2013/C 114/06	Věc C-555/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Rakouská republika („Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 91/440/EHS — Článek 6 odst. 3 a příloha II — Směrnice 2001/14/ES — Článek 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 — Provozovatel infrastruktury — Nezávislost z hlediska organizace a rozhodovacích pravomocí — Holdingová struktura — Neúplné provedení“) 6	6
2013/C 114/07	Věc C-556/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo („Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 91/440/EHS — Článek 6 odst. 3 a příloha II — Směrnice 2001/14/ES — Článek 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 — Provozovatel infrastruktury — Nezávislost z hlediska organizace a rozhodovacích pravomocí — Holdingová struktura — Směrnice 2001/14 — Článek 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 1 — Stanovení poplatků na základě přímých nákladů — Zpoplatnění — Přímé náklady — Celkové náklady — Směrnice 2001/14 — Článek 6 odst. 2 — Neexistence podnětů ke snížování nákladů — Směrnice 91/440 — Článek 10 odst. 7 — Směrnice 2001/14 — Článek 30 odst. 4 — Regulační subjekt — Pravomoci“)..... 7	7
2013/C 114/08	Věc C-617/10: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Haparanda tingsrätt — Švédsko) — Åklagaren v. Hans Åkerberg Fransson („Listina základních práv Evropské unie — Působnost — Článek 51 — Uplatňování práva Unie — Postih jednání ohrožujících vlastní zdroj Unie — Článek 50 — Zásada ne bis in idem — Vnitrostátní systém, v němž existují dvě oddělená řízení, správní a trestní, k sankcionování téhož protiprávního jednání — Slučitelnost“) 7	7
2013/C 114/09	Věc C-11/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Air France v. Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts („Řízení o předběžné otázce — Letecká doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Články 6 a 7 — Navazující lety — Zjištění zpoždění při příletu do cílového místa určení — Zpoždění o tři hodiny nebo více — Práva cestujících na náhradu škody“) 8	8
2013/C 114/10	Věc C-123/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein Hallinto-oikeus — Finsko) — A Oy („Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Daňové právní předpisy — Fúze mateřské společnosti usazené v jednom členském státě s dceřinou společností usazenou v jiném členském státě — Možnost mateřské společnosti odečíst ztráty dceřiné společnosti pocházející z její činnosti — Vyloučení pro dceřiné společnosti nerezidenty“) 9	9
2013/C 114/11	Věc C-168/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Manfred Beker, Christa Beker v. Finanzamt Heilbronn („Volný pohyb kapitálu — Daň z příjmů — Kapitálové příjmy — Smlouva o zamezení dvojího zdanění — Dividendy rozdělené společnostmi usazenými v členských státech a ve třetích zemích — Určení maximálního započtení srážky provedené v zahraničí proti tuzemské dani z příjmu — Nezohlednění nákladů souvisejících s osobními okolnostmi a individuálních nákladů vynaložených v osobním životě — Odůvodnění“) 9	9

2013/C 114/12	Věc C-243/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgie) — RVS Levensverzekeringen NV v. Belgische Staat („Životní pojištění — Roční daň, které podléhají pojišťovací transakce — Směrnice 2002/83/ES — Článek 1 odst. 1 písm. g) a článek 50 — Pojem „členský stát závazku“ — Pojišťovna usazená v Nizozemsku — Pojistník, který uzavřel pojišťovací smlouvu v Nizozemsku a po uzavření smlouvy přemístil své obvyklé bydliště do Belgie — Volný pohyb služeb“)	10
2013/C 114/13	Věc C-246/11 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. února 2013 — Portugalská republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Nařízení (EHS) č. 2052/88 — Článek 13 odst. 3 — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Článek 21 odst. 1 — Globální dotace na podporu místních investic v Portugalsku — Snížení finanční pomoci“)	10
2013/C 114/14	Věc C-282/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Španělsko) — Concepción Salgado González v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) („Článek 48 SFEU — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (ES) č. 883/2004 — Důchodové a životní pojištění — Zvláštní postupy při uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se důchodového pojištění — Výpočet dávek“)	11
2013/C 114/15	Věc C-332/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — ProRail NV v. Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH („Nařízení (ES) č. 1206/2001 — Spolupráce při dokazování v občanských nebo obchodních věcech — Přímé dokazování — Ustanovení znalce — Úkol, který má být zčásti proveden na území státu, v němž se nachází předkládající soud, a zčásti na území jiného členského státu“) ...	11
2013/C 114/16	Věc C-399/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Constitucional Madrid — Španělsko) — trestní řízení proti Stefanovi Mellonimu („Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatýkácí rozkaz — Postupy předávání mezi členskými státy — Rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně — Výkon trestu uloženého v nepřítomnosti — Možnost přezkumu rozsudku“)	12
2013/C 114/17	Věc C-425/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Katja Ettwein v. Finanzamt Konstanz („Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na druhé straně o volném pohybu osob — Rovné zacházení — Samostatně výdělečně činní příhraniční pracovníci — Státní příslušníci členského státu Unie — Příjmy z výdělečné činnosti dosahované v tomto členském státě — Přenesení místa bydliště do Švýcarska — Nepříznivá daňového zvýhodnění v uvedeném členském státě z důvodu přenesení bydliště“)	13
2013/C 114/18	Věc C-427/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Margaret Kenny a další v. Minister for Justice, Equality and Law Reform a další („Článek 141 ES — Směrnice 75/117/EHS — Stejná odměna za práci pro muže a ženy — Nepřímá diskriminace — Objektivní odůvodnění — Podmínky“)	13
2013/C 114/19	Věc C-472/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság) — Maďarsko) — Banif Plus Bank Zrt. v. Csaba Csipai, Viktória Csipai („Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule uvedené ve spotřebitelských smlouvách — Přezkum zneužívajícího charakteru klauzule vnitrostátním soudem z úřední povinnosti — Povinnost vnitrostátního soudu, který i bez návrhu zjistil, že klauzule má zneužívající charakter, vyzvat účastníky řízení, aby předložili svá vyjádření před tím, než vyvodí z tohoto zjištění důsledky — Smluvní klauzule, které musí být zohledněny při přezkumu zneužívajícího charakteru“)	14

2013/C 114/20	Věc C-544/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Německo) — Helga Petersen, Peter Petersen v. Finanzamt Ludwigshafen („Volný pohyb služeb — Volný pohyb pracovníků — Právní úprava členského státu, která umožňuje osvobození příjmů plynoucích z pracovní činnosti vykonávané v jiném členském státě v rámci rozvojové pomoci od daně z příjmu — Podmínky — Usazení zaměstnavatele v tuzemsku — Odmítnutí v případě, že je zaměstnavatel usazen v jiném členském státě“) 15	15
2013/C 114/21	Věc C-561/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Španělsko) — Fédération Cynologique Internationale v. Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza („Ochranné známky Společenství — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 9 odst. 1 — Pojem „třetí strana“ — Majitel pozdější ochranné známky Společenství“) 15	15
2013/C 114/22	Věc C-619/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles — Belgie) — Patricia Dumont de Chassart v. Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAF) („Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 72, čl. 78 odst. 2 písm. b) a čl. 79 odst. 1 písm. a) — Sirotičtí dávky — Sčítání dob pojištění a zaměstnání — Doby získané pozůstalým rodičem v jiném členském státě — Nezohlednění“) 16	16
2013/C 114/23	Věc C-655/11 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. února 2013 — Seven for all mankind LLC v. Seven SpA — Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Dřívější slovní ochranná známka — Slovní prvek „SEVEN“ — Podobnost označení — Nebezpečí záměny — Relativní důvod zamítnutí“) 16	16
2013/C 114/24	Věc C-1/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Lisboa — Portugalsko) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas v. Autoridade da Concorrência („Svaz certifikovaných účetních — Právní úprava týkající se systému povinného vzdělávání certifikovaných účetních — Článek 101 SFEU — Sdružení podniků — Omezení hospodářské soutěže — Odůvodnění — Článek 106 odst. 2 SFEU“) 17	17
2013/C 114/25	Věc C-18/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Město Žamberk v. Finanční ředitelství v Hradci Králové, nyní Odvolací finanční ředitelství („Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 132 odst. 1 písm. m) — Osvobození od daně — Poskytování služeb úzce souvisejících s provozováním sportu nebo tělesnou výchovou — Neorganizované a nesoustavné provozování sportovních aktivit — Městské koupaliště“) 18	18
2013/C 114/26	Věc C-46/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Dánsko) — LN v. Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte („Občanství Unie — Volný pohyb pracovníků — Zásada rovného zacházení — Článek 45 odst. 2 SFEU — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Článek 7 odst. 2 — Směrnice 2004/38/ES — Článek 24 odst. 1 a 2 — Odchylka od zásady rovného zacházení, pokud jde o vyživovací podporu při studiu ve formě stipendia nebo půjčky na studium — Občan Unie studující v hostitelském členském státě — Zaměstnání předcházející nebo následující po zahájení studia — Prvotní důvod dotyčné osoby při jejím vstupu na území hostitelského členského státu — Dopad na její kvalifikaci jako pracovníka a na její nárok na stipendium“) 18	18
2013/C 114/27	Věc C-68/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Najvyššího súdu Slovenskej republiky — Slovensko) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky v. Slovenská sporiteľňa, a.s. („Pojem, kartelová dohoda“ — Dohoda uzavřená mezi několika bankami — Konkurenční podnik, který působí na relevantním trhu údajně protiprávně — Dopad — Neexistence“) 19	19

2013/C 114/28	Věc C-79/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia — Rumunsko) — SC Mora IPR SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu („Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 211 — Odložená platba DPH při dovozu“) 20	20
2013/C 114/29	Věc C-104/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Köln-Nord v. Wolfram Becker („Šestá směrnice o DPH — Článek 17 odst. 2 písm. a) — Nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu — Nutnost existence přímé a bezprostřední souvislosti mezi plněním na vstupu a zdaněným plněním na výstupu — Služby advokáta poskytnuté v rámci trestního řízení týkajícího se úplatkářství zahájeného proti osobě, jež byla jednatelem a hlavním společníkem společnosti s ručením omezeným“) 20	20
2013/C 114/30	Věc C-111/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Ministero per i beni e le attività culturali a další v. Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia a další („Směrnice 85/384/EHS — Vzájemné uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru architektury — Článek 10 a čl. 11 písm. g) — Vnitrostátní právní předpisy, které uznávají rovnocennost titulů architekta a inženýra, avšak práce na nemovitostech zařazených do uměleckého dědictví vyhražují architektům — Zásada rovného zacházení — Čistě vnitřní situace členského státu“) 21	21
2013/C 114/31	Věc C-246/12 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2013 — Ellinika Nafpigeia AE v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Stavba lodí — Rozhodnutí prohlašující podpory za neslučitelné se společným trhem — Ochrana základních zájmů národní bezpečnosti — Podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu“) 21	21
2013/C 114/32	Věc C-235/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. května 2012 H-Holding AG proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 2. března 2012 ve věci T-594/11, H-Holding AG v. Evropská komise 22	22
2013/C 114/33	Věc C-563/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 5. prosince 2012 — BDV Hungary Tradyng Kft. v dobrovolné likvidaci v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közep-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 22	22
2013/C 114/34	Věc C-614/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 31. prosince 2012 — József Dutka v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal 23	23
2013/C 114/35	Věc C-5/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Törvényszék (Maďarsko) dne 3. ledna 2013 — Ferenc Tibor Kovács v. Vas Megyei Rendőr-főkapitányság 23	23
2013/C 114/36	Věc C-15/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Německo) dne 10. ledna 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH v. Technische Universität Hamburg-Harburg 23	23
2013/C 114/37	Věc C-21/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 15. ledna 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen 24	24
2013/C 114/38	Věc C-67/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. února 2013 sdružením Groupement des cartes bancaires (CB) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2012 ve věci T-491/07, CB v. Komise 24	24

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 114/39	Věc C-68/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 8. února 2013 — Markus Weiss v. Condor Flugdienst GmbH	25
2013/C 114/40	Věc C-79/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidshof te Brussel (Belgie) dne 15. února 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers v. Selver Saciri a další	26
2013/C 114/41	Věc C-81/13: Žaloba podaná dne 15. února 2013 — Spojené království Velké Británie a Severního Irsku v. Rada Evropské unie	26
2013/C 114/42	Věc C-83/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbetsdomstolen (Švédsko) dne 19. února 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet v. Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)	27
2013/C 114/43	Věc C-90/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2013 1. garantovaná a.s. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-392/09, 1. garantovaná a.s. v. Evropská komise	28
2013/C 114/44	Věc C-93/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. února 2013 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 13. prosince 2012 ve věci T-103/08, Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA v. Evropská komise	28
2013/C 114/45	Věc C-100/13: Žaloba podaná dne 27. února 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	29

Tribunál

2013/C 114/46	Věc T-93/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA („REACH — Identifikace látky „dehtová smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní“ jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“).....	30
2013/C 114/47	Věc T-94/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Rütgers Germany a další v. ECHA („REACH — Identifikace anthracenového oleje jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“).....	30
2013/C 114/48	Věc T-95/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Cindu Chemicals a další v. ECHA („REACH — Identifikace anthracenového oleje s nízkým obsahem anthracenu jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“).....	31
2013/C 114/49	Věc T-96/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Rütgers Germany a další v. ECHA („REACH — Identifikace anthracenového oleje (anthracenové pasty) jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“).....	31

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 114/50	Věc T-498/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. března 2013 — Mayer Naman v. OHIM — Daniel e Mayer (David Mayer) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství David Mayer — Starší slovní národní ochranná známka DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žádost o dokázání skutečného užívání poprvé podaná před odvolacím senátem — Zmeškání lhůty — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“)	32
2013/C 114/51	Věc T-539/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Acino v. Komise („Humánní léčivé přípravky — Pozastavení uvádění některých šarží léčivých přípravků obsahujících aktivní složku „Clopidogrel“ na trh a jejich stažení — Změna povolení k uvádění na trh — Zákaz uvádět léčivé přípravky na trh — Nařízení (ES) č 726/2004 a směrnice 2001/83/CE — Proporcionalita — Povinnost uvést odůvodnění“)	32
2013/C 114/52	Věc T-186/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Schönberger v. Parlament („Žaloba na neplatnost — Petiční právo — Petice zaslaná Evropskému parlamentu — Petice, která je prohlášena za přípustnou — Rozhodnutí, kterým se uzavírá petiční řízení — Akt, který není napadnutelný žalobou — Nepřípustnost“)	33
2013/C 114/53	Věc T-247/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — FairWild Foundation v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis označující Evropské společenství — Slovní ochranná známka FAIRWILD — Starší slovní ochranná známka Společenství WILD — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	33
2013/C 114/54	Věc T-370/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Polsko v. Komise („Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise od roku 2013 — Referenční hodnoty pro výpočet přidělování povolenek na emise — Rovné zacházení — Proporcionalita“)	34
2013/C 114/55	Věc T-39/12 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Di Tullio v. Komise („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Volno z důvodu vojenské služby — Článek 18 první pododstavec pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Časové účinky rozsudku“)	34
2013/C 114/56	Věc T-591/10: Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2013 — Castiglioni v. Komise („Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na stavební práce — Nabídkové řízení — Stavební práce, přestavbu a údržbu budov a infrastruktury v areálu Společného výzkumného střediska v Ispře — Kritéria výběru — Odmítnutí nabídky předložené uchazečem a rozhodnutí o udělení zakázky jinému uchazeči — Nové žalobní důvody — Žaloba, která je částečně zjevně právně nepodložená a částečně zjevně nepřipustná“)	34
2013/C 114/57	Věc T-57/13: Žaloba podaná dne 29. ledna 2013 — Club Hotel Loutraki a další v. Komise	35
2013/C 114/58	Věc T-58/13: Žaloba podaná dne 29. ledna 2013 — Club Hotel Loutraki a další v. Komise	36
2013/C 114/59	Věc T-59/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2013 BT proti usnesení vydanému dne 3. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-45/12, BT v. Komise	37
2013/C 114/60	Věc T-73/13: Žaloba podaná dne 11. února 2013 — InterMune UK a další v. EMA	38

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 114/61	Věc T-93/13: Žaloba podaná dne 15. února 2013 — Spojené království v. ECB	38
2013/C 114/62	Věc T-94/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2013 Ioannisem Ntouvaseem proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-107/11, Ntouvas v. ECDC	39
2013/C 114/63	Věc T-104/13: Žaloba podaná dne 20. února 2013 — Toshiba v. Komise	41
2013/C 114/64	Věc T-108/13: Žaloba podaná dne 23. února 2013 — VTZ a další v. Rada	42
2013/C 114/65	Věc T-114/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2013 Maria Concetta Cerafogli proti rozsudku vydanému dne 12. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-43/10, Cerafogli v. ECB	42
2013/C 114/66	Věc T-115/13: Žaloba podaná dne 22. února 2013 — Dennekamp v. Parlament	43
2013/C 114/67	Věc T-125/13: Žaloba podaná dne 4. března 2013 — Itálie v. Komise	44

Soud pro veřejnou službu

2013/C 114/68	Věc F-124/10: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. února 2013 — Labiri v. EHSV („Veřejná služba — Povinnost poskytnout pomoc — Článek 12a služebního řádu — Psychické obtěžování — Správní šetření“)	46
2013/C 114/69	Věc F-74/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. února 2013 — Bojc Golob v. Komise („Veřejná služba — Smluvní zaměstnanec — Smlouva na dobu neurčitou — Ukončení“)	46
2013/C 114/70	Věc F-113/11: Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 — Marcuccio v. Komise („Veřejná služba — Článek 34 odst. 1 a 6 jednacního řádu — Žaloba podaná faxem ve lhůtě k podání žaloby — Vlastnoruční podpis advokáta, který se liší od podpisu uvedeného na originálu žaloby zaslaném poštou — Opožděnost žaloby — Zjevná nepřipustnost“)	46
2013/C 114/71	Věc F-7/13: Žaloba podaná dne 22. ledna 2013 — ZZ v. Komise	47
2013/C 114/72	Věc F-18/13: Žaloba podaná dne 19. února 2013 — ZZ v. Komise	47
2013/C 114/73	Věc F-20/13: Žaloba podaná dne 26. února 2013 — ZZ v. Komise	48
2013/C 114/74	Věc F-16/12: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 27. února 2013 — Kimman v. Komise	48
2013/C 114/75	Věc F-47/12: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. února 2013 — M v. EMA	48

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 114/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 108, 13.4.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 101, 6.4.2013

Úř. věst. C 86, 23.3.2013

Úř. věst. C 79, 16.3.2013

Úř. věst. C 71, 9.3.2013

Úř. věst. C 63, 2.3.2013

Úř. věst. C 55, 23.2.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Přidělení soudců k senátům

(2013/C 114/02)

Dne 18. března 2013 rozhodla plenární konference Tribunálu v návaznosti na nástup soudce C. Wettera do funkce o změně rozhodnutí Tribunálu ze dne 20. září 2010 ⁽¹⁾, 26. října 2010 ⁽²⁾, 29. listopadu 2010 ⁽³⁾, 20. září 2011 ⁽⁴⁾, 25. listopadu 2011 ⁽⁵⁾, 16. května 2012 ⁽⁶⁾, 17. září 2012 ⁽⁷⁾, 9. října 2012 ⁽⁸⁾ a 29. listopadu 2012 ⁽⁹⁾ o přidělení soudců k senátům.

Na období od 18. března 2013 do 31. srpna 2013 je přidělení soudců k senátům následující:

I. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

J. Azizi, předseda senátu, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kančeva a E. Buttigieg, soudci.

1. senát, v němž zasedají tři soudci:

J. Azizi, předseda senátu;

- a) S. Frimodt Nielsen a M. Kančeva, soudci;
- b) S. Frimodt Nielsen a E. Buttigieg, soudci;
- c) M. Kančeva a E. Buttigieg, soudci.

II. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

N. J. Forwood, předseda senátu, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek a J. Schwarcz, soudci.

2. senát, v němž zasedají tři soudci:

N. J. Forwood, předseda senátu;
F. Dehousse, soudce;
J. Schwarcz, soudce.

III. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

O. Czúcz, předseda senátu, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kančeva a E. Buttigieg, soudci.

3. senát, v němž zasedají tři soudci:

O. Czúcz, předseda senátu;
I. Labucka, soudkyně;
D. Gratsias, soudce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 23.10.2010, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 317, 20.11.2010, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. C 346, 18.12.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 305, 15.10.2011, s. 2.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 370, 17.12.2011, s. 5.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 174, 16.6.2012, s. 2.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 311, 13.10.2012, s. 2.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 343, 10.11.2012, s. 2.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 9, 12.1.2013, s. 3.

IV. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

I. Pelikánová, předsedkyně senátu, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude, soudci.

4. senát, v němž zasedají tři soudci:

I. Pelikánová, předsedkyně senátu;
K. Jürimäe, soudkyně;
M. van der Woude, soudce.

V. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

S. Papasavvas, předseda senátu, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins a M. van der Woude, soudci.

5. senát, v němž zasedají tři soudci:

S. Papasavvas, předseda senátu;
V. Vadapalas, soudce;
K. O'Higgins, soudce.

VI. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

H. Kanninen, předseda senátu, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis a C. Wetter, soudci.

6. senát, v němž zasedají tři soudci:

H. Kanninen, předseda senátu;

- a) S. Soldevila Fragoso a G. Berardis, soudci;
- b) S. Soldevila Fragoso a C. Wetter, soudci;
- c) G. Berardis a C. Wetter, soudci.

VII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

A. Dittrich, předseda senátu, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Bialecka, M. Prek a J. Schwarcz, soudci.

7. senát, v němž zasedají tři soudci:

A. Dittrich, předseda senátu;
I. Wiszniewska-Bialecka, soudkyně;
M. Prek, soudce.

VIII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

L. Truchot, předseda senátu, M. E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu, G. Berardis a C. Wetter, soudci.

8. senát, v němž zasedají tři soudci:

L. Truchot, předseda senátu;
M. E. Martins Ribeiro, soudkyně;
A. Popescu, soudce.

Na období od 18. března 2013 do 31. srpna 2013:

- v I. rozšířeném senátu budou soudci zasedajícími s předsedou senátu k vytvoření rozšířeného kolegia oba zbývající soudci 1. senátu, kterému byla věc původně přidělena, čtvrtý soudce tohoto senátu a jeden soudce 3. senátu, v němž zasedají tři soudci. Posledně uvedený soudce, který nebude předsedou senátu, bude určen podle pořadí upraveného v článku 6 jednacího řádu Tribunálu;

- ve III. rozšířeném senátu budou soudci zasedajícími s předsedou senátu k vytvoření rozšířeného kolegia oba zbývající soudci 3. senátu, kterému byla věc původně přidělena, a dva soudci 1. senátu, což je kolegium složené ze čtyř soudců. Oba posledně uvedení soudci, z nichž žádný nebude předsedou senátu, budou určeni podle pořadí upraveného v článku 6 jednacího řádu Tribunálu;
 - v VI. rozšířeném senátu budou soudci zasedajícími s předsedou senátu k vytvoření rozšířeného kolegia oba zbývající soudci 6. senátu, kterému byla věc původně přidělena, čtvrtý soudce tohoto senátu a soudce 8. senátu, v němž zasedají tři soudci. Posledně uvedený soudce, který nebude předsedou senátu, bude určen podle pořadí upraveného v článku 6 jednacího řádu Tribunálu;
 - v VIII. rozšířeném senátu budou soudci zasedajícími s předsedou senátu k vytvoření rozšířeného kolegia oba zbývající soudci 8. senátu, kterému byla věc původně přidělena, a dva soudci 6. senátu, což je kolegium složené ze čtyř soudců. Oba posledně uvedení soudci, z nichž žádný nebude předsedou senátu, budou určeni podle pořadí upraveného v článku 6 jednacího řádu Tribunálu;
 - v 1. senátu, v němž zasedají tři soudci, bude předseda senátu zasedat postupně se soudci uvedenými pod písm. a), b) nebo c), podle kolegia, k němuž náleží soudce zpravodaj. Ve věcech, v nichž je předseda senátu soudcem zpravodajem, bude předseda senátu zasedat se soudci každého z těchto kolegií alternativně podle pořadí zápisu věcí do rejstříku, aniž bude dotčena souvislost věcí;
 - v 6. senátu, v němž zasedají tři soudci, bude předseda senátu zasedat postupně se soudci uvedenými pod písm. a), b) nebo c), podle kolegia, k němuž náleží soudce zpravodaj. Ve věcech, v nichž je předseda senátu soudcem zpravodajem, bude předseda senátu zasedat se soudci každého z těchto kolegií alternativně podle pořadí zápisu věcí do rejstříku, aniž bude dotčena souvislost věcí.
-

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA v. Evropská komise

(Věc C-460/09 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie — Konstatování nesrovnalostí ve věci náhrad za vývoz hovězího masa do Jordánska — Vyšetřování OLAF — Sdělení závěrů OLAF vnitrostátním orgánům — Sjednání záruk — Žádost o náhradu nákladů s nimi souvisejících — Příčinná souvislost — Vedlejší kasační opravný prostředek — Promlčecí lhůta — Počátek běhu lhůty“)

(2013/C 114/03)

Jednací jazyk: italtština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Inalca SpA — Industria Alimentari Carni, Cremonini SpA (zástupci: F. Sciaudone a C. D'Andria, avvocati)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci a P. Rossi, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) ze dne 4. září 2009, Inalca a Cremonini v. Komise, T-174/06, kterým Tribunál odmítl žalobu na určení mimosmluvní odpovědnosti, směřující k náhradě škody, která údajně vznikla navrhovatelkám v důsledku toho, že byly italským orgánům sděleny závěry vyšetřování, v nichž byly vzneseny pochybnosti ohledně navrhovatelek, vedeného Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) za účelem ověření legality některých náhrad za vývoz hovězího masa do Jordánska.

Výrok

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.
- 2) Společnostem Inalca SpA — Industria Alimentari Carni a Cremonini SpA se ukládá náhrada nákladů řízení vztahujících se k hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku.

- 3) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vztahujících se k vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-473/10) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Rozvoj železnic Společenství — Přidělování kapacity železniční infrastruktury — Zpoplatnění železniční infrastruktury — Směrnice 91/440/EHS a 2001/14/ES — Neúplné provedení“)

(2013/C 114/04)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk, B. Simon et A. Sipos, zmocněnci)

Žalovaný: Maďarsko (zástupci: M. Fehér, K. Szíjjártó et G. Koós, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Česká republika (zástupci: M. Smolek, T. Müller a J. Očková, zmocněnci), Polská republika (zástupci: M. Szpunar, B. Majczyna a M. Laszuk, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě veškerých ustanovení nezbytných k dosažení souladu s čl. 6 odst. 3 a s přílohou II směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341), jakož ani s čl. 4 odst. 2, čl. 6 odst. 1 a

2, čl. 7 odst. 3, článkem 11 a čl. 14 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404)

Výrok

- 1) Maďarsko tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 6 odst. 1 a 2, jakož i čl. 7 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z těchto ustanovení.
- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise a Maďarsko ponесou vlastní náklady řízení.
- 4) Česká republika a Polská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-483/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 2001/14/ES — Přidělování kapacit železniční infrastruktury — Zpoplatnění — Poplatky — Nezávislá správa“)

(2013/C 114/05)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupci: S. Centeno Huerta a B. Plaza Cruz, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Očková a T. Müller, zmocněnci), Španělská republika (zástupci: G. de Bergues a M. Perrot, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 10 odst. 7 směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/001 s. 341) a čl. 4 odst. 1, článku 11, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 1 a čl. 30 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75; Zvl. vyd. 07/005 s. 376, s. 29) — Poplatky — Nezávislá správa

Výrok

- 1) Španělské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s čl. 4 odst. 1, s článkem 11, s čl. 13 odst. 2 a s čl. 14 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 23. října 2007, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z těchto ustanovení.
- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika a Francouzská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-555/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 91/440/EHS — Článek 6 odst. 3 a příloha II — Směrnice 2001/14/ES — Článek 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 — Provozovatel infrastruktury — Nezávislost z hlediska organizace a rozhodovacích pravomocí — Holdingová struktura — Neúplné provedení“)

(2013/C 114/06)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun, B. Simon, R. Vidal Puig a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika (zástupci: C. Pesendorfer a U. Zechner, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, a S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí veškerých opatření nezbytných pro dosažení souladu s čl. 6 odst. 3 a přílohou II směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25), jakož i s čl. 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29), ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Italská republika ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-556/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Rozvoj železnic Společenství — Směrnice 91/440/EHS — Článek 6 odst. 3 a příloha II — Směrnice 2001/14/ES — Článek 4 odst. 2 a čl. 14 odst. 2 — Provozovatel infrastruktury — Nezávislost z hlediska organizace a rozhodovacích pravomocí — Holdingová struktura — Směrnice 2001/14 — Článek 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 1 — Stanovení poplatků na základě přímých nákladů — Zpoplatnění — Přímé náklady — Celkové náklady — Směrnice 2001/14 — Článek 6 odst. 2 — Neexistence podnětů ke snížování nákladů — Směrnice 91/440 — Článek 10 odst. 7 — Směrnice 2001/14 — Článek 30 odst. 4 — Regulační subjekt — Pravomoci“)

(2013/C 114/07)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a H. Støvlbæk zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, J. Möller, N. Graf Vitzthum, zmocněnci, a R. Van der Hout, advokát)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Očková a T. Müller, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně a S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí veškerých opatření nezbytných pro dosažení souladu s čl. 6 odst. 3 a přílohou II směrnice Rady 91/440/EHS ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341), jakož i článku 2, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 1, čl. 14 odst. 2 a čl. 30 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 376), ve stanovené lhůtě

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Česká republika a Italská republika ponесou vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 38, 5.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Haparanda tingsrätt — Švédsko) — Åklagaren v. Hans Åkerberg Fransson

(Věc C-617/10) (¹)

(„Listina základních práv Evropské unie — Působnost — Článek 51 — Uplatňování práva Unie — Postih jednání ohrožujících vlastní zdroj Unie — Článek 50 — Zásada ne bis in idem — Vnitrostátní systém, v němž existují dvě oddělená řízení, správní a trestní, k sankcionování téhož protiprávního jednání — Slučitelnost“)

(2013/C 114/08)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Haparanda tingsrätt

Účastníci původního řízení

Žalobce: Åklagaren

Žalovaný: Hans Åkerberg Fransson

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Haparanda tingsrätt — Výklad článku 6 SEU a článku 50 Listiny základních práv Evropské unie — Vnitrostátní judikatura vyžadující k upuštění od použití vnitrostátních ustanovení, která mohou být v rozporu se zásadou *ne bis in idem*, jasnou oporu v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod nebo v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva — Vnitrostátní právní úprava, podle níž totéž jednání v rozporu s daňovým právem může být sankcionováno jednak dle správního práva daňovou přírůzkou a jednak dle trestního práva trestem odnětí svobody — Slučitelnost vnitrostátního systému, v němž existují dvě oddělená řízení k sankcionování téhož protiprávního jednání, se zásadou *ne bis in idem*

Výrok

- 1) *Zásada ne bis in idem uvedená v článku 50 Listiny základních práv Evropské unie nebrání tomu, aby členský stát uložil za totéž jednání spočívající v nesplnění povinnosti podat příznání k dani z přidané hodnoty postupně daňovou a trestní sankci, jestliže první sankce nemá trestní povahu, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.*
- 2) *Unijní právo neupravuje vztah mezi Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950, a právními řádými členských států a ani nestanovuje důsledky, které musí vnitrostátní soud vyvodit v případě rozporu mezi právy zaručenými touto Úmluvou a vnitrostátní právní normou.*

Unijní právo brání soudní praxi, která povinnost vnitrostátního soudu upustit od použití jakéhokoli ustanovení odporujícího základnímu právu zaručenému Listinou základních práv Evropské unie podmiňuje tím, že uvedený rozpor jasným způsobem vyplývá ze znění této Listiny nebo z příslušné judikatury, jelikož vnitrostátní soud zbavuje možnosti posoudit plně, případně ve spolupráci se Soudním dvorem Evropské unie, slučitelnost uvedeného ustanovení s touto Listinou

(¹) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Air France v. Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(Věc C-11/11) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Letecká doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Články 6 a 7 — Navazující lety — Zjištění zpoždění při přeletu do cílového místa určení — Zpoždění o tři hodiny nebo více — Práva cestujících na náhradu škody“)

(2013/C 114/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Air France

Žalovaní: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad článků 6 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10) — Mezikontinentální let složený z několika částečných úseků — Situace, ve které se přilet do posledního místa určení zpozdí o deset hodin, ačkoli zpoždění při odletu nepřesáhne hranice stanovené v čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 261/2004 — Případné právo na náhradu.

Výrok

Článek 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že cestujícím, jejichž let s mezipřistáním byl při odletu zpožděn v rozsahu nedosahujícím prahových hodnot stanovených v článku 6 uvedeného nařízení, kteří však dosáhli cílového místa určení tři nebo více hodin po plánovaném čase přiletu, přísluší nárok na náhradu škody na základě článku 7 uvedeného nařízení, neboť uvedená náhrada škody není podmíněna zpožděním při odletu, a tudíž se neváže na splnění podmínek stanovených ve výše uvedeném článku 6.

(¹) Úř. věst. C 95, 26.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein Hallinto-oikeus — Finsko) — A Oy

(Věc C-123/11) ⁽¹⁾

(„Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Daňové právní předpisy — Fúze mateřské společnosti usazené v jednom členském státě s dceřinou společností usazenou v jiném členském státě — Možnost mateřské společnosti odečíst ztráty dceřiné společnosti pocházející z její činnosti — Vyloučení pro dceřiné společnosti nerezidenty“)

(2013/C 114/10)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: A Oy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad článků 49 SFEU a 54 SFEU — Svoboda usazování — Vnitrostátní daňové právní předpisy — Sloučení, při kterém mateřská společnost sídlící v jednom členském státě převezme svou dceřinou společnost, která ukončila svou činnost v jiném členském státě — Možnost odpočtu ze strany přejímající společnosti, ve státě, ve kterém má sídlo, ztrát vzniklých slučované společnosti z činností této společnosti v jiném členském státě

Výrok

- 1) Články 49 SFEU a 54 SFEU nebrání za okolností věci v původním řízení takovým vnitrostátním právním předpisům, které vylučují možnost mateřské společnosti fúzující s dceřinou společností usazenou v jiném členském státě, jež ukončila svou činnost, odečíst od svých zdanitelných příjmů ztráty, které této dceřiné společnosti vznikly v obdobích před fúzí, přestože tyto vnitrostátní právní předpisy přiznávají takovou možnost v případě fúze s dceřinou společností-rezidentem. Takové právní předpisy jsou ovšem v rozporu s unijním právem, pokud mateřské společnosti neumožňují prokázat, že její dceřiná společnost nerezident vyčerpala možnosti zohlednit tyto ztráty a že neexistují možnosti, aby je ve státě svého sídla uplatnila v budoucích zdaňovacích obdobích buď dceřiná společnost sama, anebo třetí osoba.
- 2) Pravidla pro výpočet ztrát dceřiné společnosti nerezidenta pro účely jejich převzetí mateřskou společností-rezidentem v rámci takové

operace, jako je fúze dotčená ve věci v původním řízení, nemohou vést k nerovnému zacházení ve srovnání s pravidly výpočtu, která by se uplatnila v případě, že by k této fúzi došlo s dceřinou společností-rezidentem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Manfred Beker, Christa Beker v. Finanzamt Heilbronn

(Věc C-168/11) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb kapitálu — Daň z příjmů — Kapitálové příjmy — Smlouva o zamezení dvojího zdanění — Dividendy rozdělené společnostmi usazenými v členských státech a ve třetích zemích — Určení maximálního započtení srážky provedené v zahraničí proti tuzemské dani z příjmu — Nezohlednění nákladů souvisejících s osobními okolnostmi a individuálních nákladů vynaložených v osobním životě — Odůvodnění“)

(2013/C 114/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Manfred Beker, Christa Beker

Žalovaný: Finanzamt Heilbronn

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad článku 56 ES — Vnitrostátní právní úprava zdanění příjmů fyzických osob, podle níž daně zaplacené v zahraničí mohou být odečteny pouze od té části tuzemské daně z příjmů, která připadá na zahraniční příjmy — Metoda stanovující tuto část tuzemské daně z příjmů, jejímž důsledkem je poměrné rozdělení zvláštních výdajů a mimořádných břemen, které jsou odpočítatelné i v případě zahraničních příjmů a která tak vede k odpovídajícímu snížení maximální započítatelné částky daní zaplacených v zahraničí

Výrok

Článek 63 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, podle níž se — v rámci režimu, jehož cílem je zamezení dvojímu zdanění — u osob podléhajících neomezené daňové povinnosti, které jsou, pokud jde o zahraniční příjmy ve státě, ze kterého tyto příjmy pocházejí, povinny k dani, jež je obdobná dani z příjmů vybírané uvedeným členským státem, uvedená zahraniční daň započte proti dani z příjmů v tomto členském státě takovým způsobem, že se daň ze zdanitelného příjmu v tomto členském státě — včetně zahraničních příjmů — vynásobí poměrem těchto zahraničních příjmů k celkové výši příjmů, přičemž tato celková výše příjmů nezohledňuje zvláštní výdaje a mimořádné náklady, jako jsou individuální náklady příslušné osoby vynaložené v osobním životě nebo náklady související s osobními a rodinnými okolnostmi.

(¹) Úř. věst. C 211, 16.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgie) — RVS Levensverzekeringen NV v. Belgische Staat

(Věc C-243/11) (¹)

(„Životní pojištění — Roční daň, které podléhají pojišťovací transakce — Směrnice 2002/83/ES — Článek 1 odst. 1 písm. g) a článek 50 — Pojem „členský stát závazku“ — Pojišťovna usazená v Nizozemsku — Pojistník, který uzavřel pojišťovací smlouvu v Nizozemsku a po uzavření smlouvy přemístil své obvyklé bydliště do Belgie — Volný pohyb služeb“)

(2013/C 114/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: RVS Levensverzekeringen NV

Žalovaný: Belgische Staat

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Výklad článku 50 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, s. 1; Zvl. vyd. 06/06 s. 3) — Vnitrostátní právní úprava, podle které podléhají pojišťovací transakce roční dani, pokud z důvodu obvyklého pobytu pojist-

níka-fyzické osoby nebo provozovny pojistníka-právnícké osoby v této zemi existuje v Belgii riziko — Pojišťovna se sídlem v Nizozemsku, která není v Belgii nijak činná, s výjimkou jednoho svého pojištěnce, který se usadil v Belgii až po uzavření smlouvy — Místo zdanění — Články 49 a 56 SFEU — Omezení

Výrok

Článek 50 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát vybíral nepřímou daň z pojistného za životní pojištění zaplaceného pojišťovníky-fyzickými osobami s obvyklým bydlištěm v tomto členském státě, pokud byly dotyčné pojistné smlouvy uzavřeny v jiném členském státě, v němž měli uvedení pojistníci k datu uzavření smlouvy své obvyklé bydliště.

(¹) Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. února 2013 — Portugalská republika v. Evropská komise

(Věc C-246/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Nařízení (EHS) č. 2052/88 — Článek 13 odst. 3 — Nařízení (EHS) č. 4253/88 — Článek 21 odst. 1 — Globální dotace na podporu místních investic v Portugalsku — Snížení finanční pomoci“)

(2013/C 114/13)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues a A. Gattini, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, A. Steiblytė a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 3. března 2011, Portugalsko v. Komise (T-387/07), kterým Tribunál zamítl návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 3772 ze dne 31. července 2007 o snížení finanční pomoci poskytnuté z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) ve prospěch globální dotace na podporu místních investic v Portugalsku na základě rozhodnutí Komise K(95) 1769 ze dne 28. července 1995

Výrok

- 1) *Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 3. března 2011, Portugalsko v. Komise (T-387/07), se zrušuje.*
- 2) *Rozhodnutí Komise K(2007) 3772 ze dne 31. července 2007 o snížení finanční pomoci poskytnuté z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) ve prospěch globální dotace na podporu místních investic v Portugalsku na základě rozhodnutí Komise K(95) 1769 ze dne 28. července 1995 se zrušuje.*
- 3) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vzniklých jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.*

(¹) Úř. věst. C 219, 23.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Španělsko) — Concepción Salgado González v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Věc C-282/11) (¹)

(„Článek 48 SFEU — Sociální zabezpečení migrujících pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (ES) č. 883/2004 — Důchodové a životní pojištění — Zvláštní postupy při uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se důchodového pojištění — Výpočet dávek“)

(2013/C 114/14)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Concepción Salgado González

Žalovaní: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Výklad článku 48 SFEU, článku 3 a přílohy VI části D bodu 4 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Evropské unie (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) a čl. 87 odst. 5 a

přílohy XI bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72) — Důchodové a životní pojištění — Zvláštní postupy při uplatňování vnitrostátních právních předpisů týkajících se důchodového pojištění — Výpočet dávek — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví dávku podle průměrného základu příspěvků hrazených v referenčním období patnácti let.

Výrok

Článek 48 SFEU, článek 3, čl. 46 odst. 2 písm. a) a čl. 47 odst. 1 písm. g) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění změněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 629/2006 ze dne 5. dubna 2006, jakož i bod 4 části H přílohy VI tohoto nařízení musí být vykládány tak, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava, o níž se jedná ve věci v původním řízení, podle které se teoretická výše starobního důchodu migrující i nemigrující osoby samostatně výdělečně činné vždy vypočítá ze základů příspěvků hrazených touto osobou ve stanoveném referenčním období, které předchází platbě jejího posledního příspěvku do systému sociálního zabezpečení tohoto státu, na které se uplatní stanovený dělitel, aniž lze délku tohoto období nebo tento dělitel upravit v zájmu zohlednění skutečnosti, že dotyčná osoba využila svého práva volného pohybu.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — ProRail NV v. Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Věc C-332/11) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 1206/2001 — Spolupráce při dokazování v občanských nebo obchodních věcech — Přímé dokazování — Ustanovení znalce — Úkol, který má být zčásti proveden na území státu, v němž se nachází předkládající soud, a zčásti na území jiného členského státu“)

(2013/C 114/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Kasační stěžovatelka: ProRail NV

Kasační odpůrkyně: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad článků 1 a 17 nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 121) a čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech („Brusel I“) (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Přímé dokazování dožadujícím soudem — Určení znalce soudy členského státu a pověření ho úkolem, který je třeba vykonat částečně na území státu, v němž se nacházejí dotčené soudy, a částečně na území jiného členského státu — Povinné či nepovinné použití mechanismu stanoveného v článku 17 nařízení č. 1206/2001

Výrok

Článek 1 odst. 1 písm. b) a článek 17 nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že soud členského státu, který si přeje, aby bylo dokazování znalcem provedeno na území jiného členského státu, může toto dokazování nařídit, aniž by byl nutně povinen postupovat při dokazování způsobem stanoveným v těchto ustanoveních.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Constitucional Madrid — Španělsko) — trestní řízení proti Stefanovi Mellonimu

(Věc C-399/11) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatykácí rozkaz — Postupy předávání mezi členskými státy — Rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně — Výkon trestu uloženého v nepřítomnosti — Možnost přezkumu rozsudku“)

(2013/C 114/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Constitucional Madrid

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Stefano Melloni

Odpůrce: Ministerio Fiscal

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Constitucional Madrid — Výklad článku 4a rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatykáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. L 81, s. 24), a článků 47, 48 a 53 Listiny základních práv Evropské unie — Rozhodnutí vydaná v řízení, kterého se dotčená osoba nezúčastnila osobně — Výkon trestu uloženého v nepřítomnosti — Možnost přezkumu rozsudku

Výrok

- 1) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatykáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vykonávající justiční orgán v případech uvedených v tomto ustanovení podmínil výkon evropského zatykáčím rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu tím, že odsuzující rozhodnutí vynesené v nepřítomnosti může být přezkoumáno ve vystavujícím členském státě.
- 2) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, je slučitelný s požadavky vyplývajícími z článku 47 a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.
- 3) Článek 53 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členskému státu podmínit předání osoby odsouzené v nepřítomnosti tím, že odsuzující rozhodnutí může být ve vystavujícím členském státě přezkoumáno za účelem vyloučení zásahu do práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu zaručených jeho ústavou.

(¹) Úř. věst. C 290, 1.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg — Německo) — Katja Ettwein v. Finanzamt Konstanz

(Věc C-425/11) ⁽¹⁾

(„Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na druhé straně o volném pohybu osob — Rovné zacházení — Samostatně výdělečně činní příhraniční pracovníci — Státní příslušníci členského státu Unie — Příjmy z výdělečné činnosti dosažované v tomto členském státě — Přenesení místa bydliště do Švýcarska — Nepřiznání daňového zvýhodnění v uvedeném členském státě z důvodu přenesení bydliště“)

(2013/C 114/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Katja Ettwein

Žalovaný: Finanzamt Konstanz

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Baden-Württemberg — Výklad Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob ze dne 21. června 1999 schválené jménem Společenství rozhodnutím Rady a Komise ze dne 4. dubna 2002 (Úř. věst. L 114, s.6) a zejména jejích článků 1, 2, 11, 16 a 21 a článků 9, 13 a 15 její přílohy I — Přímé zdanění příhraničních pracovníků — Právní úprava členského státu, která umožňuje společné zdanění manželů (Ehegattensplitting), pokud mají bydliště ve členském státě Unie nebo Evropského hospodářského prostoru, ale vylučuje je v případě, že mají bydliště ve Švýcarské konfederaci

Výrok

Článek 1 písm. a) Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob, podepsané v Lucemburku dne 21. června 1999, jakož i články 9 odst. 2, 13 odst. 1 a 15 odst. 2 přílohy I této Dohody, musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, na jejímž základě není manželům, státním příslušníkům tohoto členského státu, kteří jsou v něm osobami povinnými k dani ze všech svých zdanitelných příjmů, přiznána možnost společného

zdanění metodou označovanou jako „splitting“ stanovenou touto právní úpravou, a to jen z toho důvodu, že jejich bydliště se nachází na území Švýcarské konfederace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 331, 12.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Margaret Kenny a další v. Minister for Justice, Equality and Law Reform a další

(Věc C-427/11) ⁽¹⁾

(„Článek 141 ES — Směrnice 75/117/EHS — Stejná odměna za práci pro muže a ženy — Nepřímá diskriminace — Objektivní odůvodnění — Podmínky“)

(2013/C 114/18)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Odvolatelky: Margaret Kenny, Patricia Quinn, Nuala Condon, Eileen Norton, Ursula Ennis, Loretta Barrett, Joan Healy, Kathleen Coyne, Sharon Fitzpatrick, Breda Fitzpatrick, Sandra Hennelly, Marian Troy, Antoinette Fitzpatrick, Helena Gatley

Odpůrci: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Finance, Commissioner of An Garda Síochána

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Ireland — Výklad článku 157 SFEU a směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy (Úř. věst. L 45, s. 19; Zvl. vyd. 05/01, s. 179) [nahrazena směrnicí 2006/54/ES] — Pojem objektivního odůvodnění v rámci zjevné nepřímé diskriminace mezi zaměstnanci a zaměstnankyněmi ve veřejné správě — Kritéria

Výrok

Článek 141 ES a směrnice Rady 75/117/EHS ze dne 10. února 1975 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy musí být vykládány v tom smyslu, že:

- zaměstnanci vykonávají stejnou práci nebo práci stejné hodnoty, pokud lze mít — s ohledem na soubor činitelů, jako je povaha práce, podmínky odborné přípravy a pracovní podmínky — za to, že se nacházejí ve srovnatelné situaci, což přísluší posoudit vnitrostátnímu soudu;
- v rámci nepřímé mzdové diskriminace musí zaměstnavatel prokázat objektivní odůvodnění zjištěného rozdílu v odměňování mezi zaměstnanci, kteří se považují za diskriminované, a referenčními osobami;
- odůvodnění zaměstnavatele týkající se rozdílu v odměňování, jenž vykazuje známky diskriminace na základě pohlaví, se musí týkat referenčních osob, které byly — vzhledem k tomu, že je jejich situace vyjádřena použitelnými statistickými údaji, které se týkají dostatečného počtu jedinců, nejsou vyjádřením čistě nahodilých či přechodných jevů, a obecně mají vypovídající hodnotu — zohledněny vnitrostátním soudem při posouzení uvedeného rozdílu, a
- zájem na dobrých pracovních vztazích může být zohledněn vnitrostátním soudem spolu s dalšími skutečnostmi, které mu umožní posoudit, zda jsou rozdíly ve výši odměn dvou skupin zaměstnanců způsobeny objektivními faktory prostými diskriminace na základě pohlaví, jakož i zda jsou v souladu se zásadou proporcionality.

(¹) Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság) — Maďarsko) — Banif Plus Bank Zrt. v. Csaba Csipai, Viktória Csipai

(Věc C-472/11) (¹)

(„Směrnice 93/13/EHS — Zneužívající klauzule uvedené ve spotřebitelských smlouvách — Přezkum zneužívajícího charakteru klauzule vnitrostátním soudem z úřední povinnosti — Povinnost vnitrostátního soudu, který i bez návrhu zjistil, že klauzule má zneužívající charakter, vyzvat účastníky řízení, aby předložili svá vyjádření před tím, než vyvodí z tohoto zjištění důsledky — Smluvní klauzule, které musí být zohledněny při přezkumu zneužívajícího charakteru“)

(2013/C 114/19)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság)

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Banif Plus Bank Zrt.

Odpůrci: Csaba Csipai, Viktória Csipai

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Fővárosi Bíróság — Výklad čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288) — Vnitrostátní právní předpisy, které stanovují, že vnitrostátní soud je omezen při přezkumu zneužívajícího charakteru takzvaných předem sepsaných smluv, pokud mu účastníci řízení výslovně nenavrhují, aby konstatoval tento zneužívající charakter — Možnost vnitrostátního soudu, který konstatoval zneužívající charakter všeobecné smluvní podmínky uvedené ve smlouvě, která mu byla předložena k posouzení, aby v případě, kdy mu nebyl předložen návrh v tomto smyslu, vyzval účastníky řízení, aby se vyjádřili k uvedené smluvní klauzuli za tím účelem, aby mohl přezkoumat otázku neplatnosti smlouvy z tohoto důvodu

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách musí být vykládány v tom smyslu, že vnitrostátní soud, který i bez návrhu zjistil, že smluvní klauzule má zneužívající charakter, není k tomu, aby vyvodil z tohoto zjištění důsledky, povinen čekat na to, až spotřebitel, který je informován o svých právech, navrhne zrušení uvedené klauzule. Zásada kontradiktornosti však obecně ukládá vnitrostátnímu soudu, který i bez návrhu zjistil, že smluvní klauzule má zneužívající charakter, aby o tom informoval účastníky řízení a umožnil jim, aby se k tomu kontradiktorně vyjádřili způsobem, který stanoví vnitrostátní procesní pravidla.
- 2) K tomu, aby vnitrostátní soud mohl posoudit případný zneužívající charakter smluvní klauzule, na níž je založen návrh, který mu byl předložen, musí zohlednit všechny další klauzule smlouvy.

(¹) Úř. věst. C 370, 17.12.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Německo) — Helga Petersen, Peter Petersen v. Finanzamt Ludwigshafen

(Věc C-544/11) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb služeb — Volný pohyb pracovníků — Právní úprava členského státu, která umožňuje osvobození příjmů plynoucích z pracovní činnosti vykonávané v jiném členském státě v rámci rozvojové pomoci od daně z příjmu — Podmínky — Usazení zaměstnavatele v tuzemsku — Odmítnutí v případě, že je zaměstnavatel usazen v jiném členském státě“)

(2013/C 114/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Účastníci původního řízení

Žalobci: Helga Petersen, Peter Petersen

Žalovaný: Finanzamt Ludwigshafen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Výklad článku 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb uvnitř Unie — Právní předpisy členského státu, které umožňují osvobození od daně z příjmů pocházejících z pracovní činnosti vykonané v zahraničí v rámci rozvojové pomoci — Omezení tohoto osvobození na případy, ve kterých je zaměstnavatel usazen na vnitrostátním území

Výrok

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu, podle níž jsou příjmy ze závislé činnosti daňového poplatníka, který má v tomto členském státě bydliště a neomezenou daňovou povinnost, osvobozeny od daně z příjmu, pokud je zaměstnavatel usazen v uvedeném členském státě, ale nejsou osvobozeny, pokud je usazen v jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Španělsko) — Fédération Cynologique Internationale v. Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

(Věc C-561/11) ⁽¹⁾

(„Ochranné známky Společenství — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 9 odst. 1 — Pojem „třetí strana“ — Majitel pozdější ochranné známky Společenství“)

(2013/C 114/21)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil de Alicante

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Fédération Cynologique Internationale

Žalovaná: Federación Canina Internacional de Perros de Pura Raza

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de lo Mercantil de Alicante — Výklad nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikovaná verze) (Úř. věst. L 78, s. 1) — Porušení nebo hrozící porušení ochranné známky Společenství — Vylučné právo z ochranné známky Společenství — Pojem „třetí strana“

Výrok

Článek 9 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství je třeba vykládat v tom smyslu, že se vylučné právo majitele ochranné známky Společenství zakázat všem třetím stranám užívat v obchodním styku označení totožná nebo podobná s jeho ochrannou známkou vztahuje na třetí stranu, jež je majitelem pozdější ochranné známky Společenství, aniž je nutné, aby tato pozdější ochranná známka byla nejdříve prohlášena za neplatnou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal du travail de Bruxelles — Belgie) — Patricia Dumont de Chassart v. Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

(Věc C-619/11) ⁽¹⁾

(„*Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 72, čl. 78 odst. 2 písm. b) a čl. 79 odst. 1 písm. a) — Sirotčí dávky — Sčítání dob pojištění a zaměstnání — Doby získané pozůstalým rodičem v jiném členském státě — Nezohlednění*“)

(2013/C 114/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal du travail de Bruxelles

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Patricia Dumont de Chassart

Žalovaná: Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés (ONAFTS)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal du travail de Bruxelles — Výklad článků 17 ES, 39 ES a 43 ES, jakož i článku 72 a čl. 79 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2) — Sirotčí dávky vyplácené státem bydliště — Otázka, zda je ustanovení Společenství, podle kterého je nárok na dávku podmíněn získáním určitých dob pojištění zemřelým rodičem, nikoli však pozůstalým rodičem, přípustné z hlediska zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace — Příznivější vnitrostátní právní úprava, podle které se pravidla ekvivalence dob pojištění mohou vztahovat i na pozůstalého rodiče — Méně příznivé zacházení s pracovníky, kteří jsou pozůstalými rodiči a kteří využili svého práva na volný pohyb — Diskriminace

Výrok

Článek 72, čl. 78 odst. 2 písm. b) a čl. 79 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, samostatně výdělečně činné osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1399/1999 ze dne 29. dubna 1999, je třeba vykládat v tom smyslu, že pokud vnitrostátní právní úprava členského

státu stanoví, že jak zemřelý rodič, tak pozůstalý rodič — má-li postavení pracovníka — může založit nárok na sirotčí dávky, tato ustanovení vyžadují, aby doby pojištění a zaměstnání získané pozůstalým rodičem v jiném členském státě byly zohledněny pro účely sčítání dob nezbytných k nabytí nároku na dávky v prvním z těchto členských států. V tomto ohledu je irrelevantní, že pozůstalý rodič nemůže uplatnit žádnou dobu pojištění nebo zaměstnání v tomto členském státě během referenčního období stanoveného touto vnitrostátní právní úpravou pro získání tohoto nároku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 49, 18.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. února 2013 — Seven for all mankind LLC v. Seven SpA — Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-655/11 P) ⁽¹⁾

(„*Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Dřívější slovní ochranná známka — Slovní prvek „SEVEN“ — Podobnost označení — Nebezpečí záměny — Relativní důvod zamítnutí*“)

(2013/C 114/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Seven for all mankind LLC (zástupci: C. Gautier-Sauvagnac a B. Guimberteau, advokáti)

Další účastníci řízení: Seven SpA (zástupce: L. Trevisan, advokát), Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 6. října 2011, SEVEN v. OHMI — SEVEN FOR ALL MANKIND (SEVEN FOR ALL MANKIND) (T-176/10), jímž Tribunál zrušil rozhodnutí R 1514/2008-2 druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 28. ledna 2010, kterým bylo zrušeno

rozhodnutí námitkového oddělení, jímž byly částečně zamítnuty námitky majitele obrazových ochranných známek Společenství a mezinárodních obrazových ochranných známek obsahujících slovní prvek „Seven“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25 a 28 proti zápisu slovní ochranné známky „SEVEN FOR ALL MANKIND“ pro výrobky zařazené do tříd 14 a 18 — Výklad a uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 — Faktory, které je třeba zohlednit v rámci přezkumu podobnosti označení

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Seven for all mankind LLC ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Seven SpA.
- 3) Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 65, 3.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação de Lisboa — Portugalsko) — Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas v. Autoridade da Concorrência

(Věc C-1/12) (¹)

(„Svaz certifikovaných účetních — Právní úprava týkající se systému povinného vzdělávání certifikovaných účetních — Článek 101 SFEU — Sdružení podniků — Omezení hospodářské soutěže — Odůvodnění — Článek 106 odst. 2 SFEU“)

(2013/C 114/24)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Lisboa

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas

Odpůrce: Autoridade da Concorrência

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal da Relação de Lisboa — Výklad článků 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 101 a 102 SFEU — Pojem sdružení podniků — Svaz certifikovaných účetních — Vytvoření systému povinného odborného vzdělávání pro členy Svazu — Vzdělávání poskytované výlučně Svazem — Svoboda usazování a volný pohyb služeb

Výrok

- 1) Takové nařízení, jako je nařízení o získávání vzdělávacích kreditů (Regulamento da Formação de Créditos), jež bylo přijato takovým stavovským sdružením, jako je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas (Svaz certifikovaných účetních), musí být považováno za rozhodnutí přijaté sdružením podniků ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.

Skutečnost, že takové stavovské sdružení, jako je Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas, má zákonnou povinnost zavést pro své členy systém povinného vzdělávání, nemůže vyjmout z působnosti článku 101 SFEU normy vydané tímto stavovským sdružením, jsou li přičitatelné výlučně tomuto sdružení.

Skutečnost, že tyto normy nemají přímý dopad na hospodářskou činnost členů uvedeného stavovského sdružení, nemá vliv na použití článku 101 SFEU, neboť se porušení vytykáno tomuto stavovskému sdružení týká trhu, na němž samo sdružení vykonává hospodářskou činnost.

- 2) Takové nařízení, které zavádí systém povinného vzdělávání certifikovaných účetních s cílem zaručit kvalitu služeb nabízených těmito účetními, jako je nařízení o získávání vzdělávacích kreditů, jež bylo přijato takovým stavovským sdružením, jako je Ordem dos Técnicos Oficiais, představuje omezení hospodářské soutěže zakázané článkem 101 SFEU, pokud vylučuje hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části relevantního trhu ve prospěch tohoto stavovského sdružení a pro zbývající část tohoto trhu ukládá diskriminační podmínky v neprospěch konkurentů uvedeného stavovského sdružení, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 89, 24.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího správního soudu — Česká republika) — Město Žamberk v. Finanční ředitelství v Hradci Králové, nyní Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-18/12) ⁽¹⁾

(„Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 132 odst. 1 písm. m) — Osvobození od daně — Poskytování služeb úzce souvisejících s provozováním sportu nebo tělesnou výchovou — Neorganizované a nesoustavné provozování sportovních aktivit — Městské koupaliště“)

(2013/C 114/25)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobce: Město Žamberk

Žalovaný: Finanční ředitelství v Hradci Králové, nyní Odvolací finanční ředitelství

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad čl. 132 odst. 1 písm. m) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Osvobození od daně — Poskytování služeb úzce souvisejících s provozováním sportu nebo tělesnou výchovou — Hypotetické a nepravidelné provozování rekreačních sportovních aktivit v areálu koupaliště (akvaparku), které je spravováno městem a ve kterém jsou k dispozici zařízení pro tyto aktivity

Výrok

- 1) Článek 132 odst. 1 písm. m) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že neorganizované a nesoustavné sportovní aktivity, jejichž cílem není účast ve sportovních soutěžích, lze považovat za provozování sportu ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Článek 132 odst. 1 písm. m) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že zpřístupnění areálu koupaliště, který nabízí návštěvníkům nejen zařízení umožňující provozování sportovních aktivit, ale i jiné druhy zábavy či odpočinku, může představovat poskytování služeb úzce souvisejících s provozováním

sportu. Předkládajícímu soudu přísluší určit, zda ve světle výkladových prvků poskytnutých Soudním dvorem Evropské unie v tomto rozsudku a s ohledem na konkrétní okolnosti věci v původním řízení tomu tak v daném případě je.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Dánsko) — LN v. Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

(Věc C-46/12) ⁽¹⁾

(„Občanství Unie — Volný pohyb pracovníků — Zásada rovného zacházení — Článek 45 odst. 2 SFEU — Nařízení (EHS) č. 1612/68 — Článek 7 odst. 2 — Směrnice 2004/38/ES — Článek 24 odst. 1 a 2 — Odchylna od zásady rovného zacházení, pokud jde o výživovací podporu při studiu ve formě stipendia nebo půjčky na studium — Občan Unie studující v hostitelském členském státě — Zaměstnání předcházející nebo následující po zahájení studia — Prvotní důvod dotyčné osoby při jejím vstupu na území hostitelského členského státu — Dopad na její kvalifikaci jako pracovníka a na její nárok na stipendium“)

(2013/C 114/26)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Účastníci původního řízení

Žalobce: LN

Žalovaný: Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Ankenævnet for Uddannelsesstøtten — Výklad čl. 7 odst. 1 písm. c) ve vzájemném spojení s čl. 24 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) — Rovné zacházení s

občany Unie — Právní předpisy členského státu, které stanoví, že občané Unie mohou pobírat podporu při studiu, jsou-li zaměstnanými osobami nebo osobami samostatně výdělečně činnými v tomto členském státě — Zamítnutí žádosti o stipendium podané občanem Unie, který byl v hostitelském členském státě zaměstnanou osobou, jelikož na území tohoto členského státu vstoupil z prvotního důvodu studia

Výrok

Článek 7 odst. 1 písm. c) a čl. 24 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, musejí být vykládány v tom smyslu, že občanovi Unie, který studuje v hostitelském členském státě a zároveň v něm vykonává skutečné a efektivní zaměstnání, které mu může přiznat postavení „pracovníka“ ve smyslu článku 45 SFEU, nelze odepřít vyživovací podporu při studiu přiznanou státním příslušníkům tohoto členského státu. Přísluší předkládajícímu soudu, aby provedl skutková ověření nezbytná k posouzení, zda jsou činnosti žalobce v původním řízení vykonávané v rámci zaměstnání dostatečné k tomu, aby mu toto postavení přiznávaly. Okolnost, že dotyčná osoba na území hostitelského členského státu vstoupila s prvotním úmyslem studia, není relevantní pro určení, zda má postavení „pracovníka“ ve smyslu článku 45 SFEU, a tudíž zda má nárok na tuto podporu za stejných podmínek jako státní příslušník hostitelského členského státu v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

(¹) Úř. věst. C 109, 14.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nejvyššího soudu Slovenskej republiky — Slovensko) — Protimonopolný úrad Slovenskej republiky v. Slovenská sporiteľňa, a.s.

(Věc C-68/12) (¹)

(„Pojem, kartelová dohoda“ — Dohoda uzavřená mezi několika bankami — Konkurenční podnik, který působí na relevantním trhu údajně protiprávně — Dopad — Neexistence“)

(2013/C 114/27)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Žalobce: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Žalovaná: Slovenská sporiteľňa, a.s.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší súd Slovenskej republiky — Výklad čl. 101 odst. 1 a 3 Smlouvy o FEU — Pojem „kartelová dohoda“ — Dohoda uzavřená několika bankami a spočívající v tom, že vypoví a znovu neuzavřou smlouvy o běžných účtech s konkurenčním podnikem usazeným na území jiného členského státu — Dopad skutečnosti, která nebyla zmíněna v době uzavření dohody, že konkurenční podnik působil na relevantním trhu protiprávně, na kvalifikaci dohody jako protiprávní kartelové dohody

Výrok

- 1) Článek 101 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že podnik dotčený kartelovou dohodou, jejímž účelem je omezení hospodářské soutěže, působil na relevantním trhu v době uzavření této kartelové dohody údajně protiprávně, nemá dopad na otázku, zda je uvedená kartelová dohoda v rozporu s tímto ustanovením.
- 2) Článek 101 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že pro konstatování dohody omezující hospodářskou soutěž není nezbytné prokázat osobní jednání statutárního zástupce podniku nebo zvláštní souhlas tohoto zástupce, učiněný v podobě zplnomocnění, s jednáním jeho zaměstnance, který se účastnil protisoutěžní schůzky.
- 3) Článek 101 odst. 3 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že jej lze použít na dohodu zakázanou čl. 101 odst. 1 SFEU pouze tehdy, pokud podnik, který se dovolává tohoto ustanovení, prokázal, že byly splněny čtyři kumulativní podmínky, které jsou v něm stanoveny.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel Alba Iulia — Rumunsko) — SC Mora IPR SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

(Věc C-79/12) ⁽¹⁾

(„Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 211 — Odložená platba DPH při dovozu“)

(2013/C 114/28)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Alba Iulia

Účastníci původního řízení

Žalobce: SC Mora IPR SRL

Žalovaný: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Curtea de Apel Alba Iulia — Výklad článku 211 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Výklad čl. 26 odst. 2, článků 28 a 30 a článku 107 SFEU — Právo členských států povolit odložení platby DPH při dovozu — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy, který stanoví podmínku získání osvědčení o odložení platby, která není stanovena směrnicí — Následující změny právních předpisů, které osvobozují od platby DPH při dovozu pouze některé osoby povinné k dani — Diskriminace — Porušení zákazu dovozních cel

Výrok

Článek 211 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání použití takové právní úpravy členského státu, jaká je dotčená v původním řízení, která podřizuje odklad platby daně z přidané hodnoty dlužné za dovozené zboží získání osvědčení, které není vyžadováno podle této směrnice, pokud podmínky získání takového osvědčení dodržují zásadu daňové neutrality, což přísluší předkládajícímu soudu ověřit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 126, 28.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Finanzamt Köln-Nord v. Wolfram Becker

(Věc C-104/12) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 17 odst. 2 písm. a) — Nárok na odpočet daně zaplacené na vstupu — Nutnost existence přímé a bezprostřední souvislosti mezi plněním na vstupu a zdaněným plněním na výstupu — Služby advokáta poskytnuté v rámci trestního řízení týkajícího se úplatkářství zahájeného proti osobě, jež byla jednatelem a hlavním společníkem společnosti s ručením omezeným“)

(2013/C 114/29)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Finanzamt Köln-Nord

Odpůrce: Wolfram Becker

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 17 odst. 2 písm. a) a čl. 22 odst. 3 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Vznik a rozsah nároku na odpočet — Nezbytnost přímé a bezprostřední souvislosti mezi hospodářskou činností osoby povinné k dani a poskytnutím služby — Advokátní služby poskytnuté v rámci trestního řízení týkajícího se úplatkářství zahájeného proti jednatelem a hlavnímu společníkovi společnosti s ručením omezeným.

Výrok

Existence přímé a bezprostřední souvislosti mezi daným plněním a celkovou činností osoby povinné k dani pro účely určení toho, zda byly zboží a služby použity touto osobou „pro účely jejich zdanitelných plnění“ ve smyslu čl. 17 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2001/115/ES ze dne 20. prosince 2001, závisí na objektivním obsahu zboží nebo služby přijatých touto osobou.

V projednávané věci nevzniká na základě plnění advokáta, jejichž cílem je zabránit trestním sankcím vůči fyzickým osobám jednajícím za podnik, jež je osobou povinnou k dani, tomuto podniku nárok na to, aby si jakožto daň na vstupu odpočetl daň z přidané hodnoty, kterou je povinen z poskytnutých plnění odvést.

(¹) Úř. věst. C 138, 12.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 21. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Ministero per i beni e le attività culturali a další v. Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia a další

(Věc C-111/12) (¹)

(„Směrnice 85/384/EHS — Vzájemné uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru architektury — Článek 10 a čl. 11 písm. g) — Vnitrostátní právní předpisy, které uznávají rovnocennost titulů architekta a inženýra, avšak práce na nemovitostech zařazených do uměleckého dědictví vyhrazují architektům — Zásada rovného zacházení — Čistě vnitřní situace členského státu“)

(2013/C 114/30)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ministero per i beni e le attività culturali, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Venezia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Padova, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Treviso, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Vicenza, Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Rovigo, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Belluno

Žalovaní: Ordine degli Ingegneri di Verona e Provincia, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori, Ordine degli Architetti Pianificatori Paesaggisti e Conservatori della Provincia di Verona, Alessandro Mosconi, Comune di S. Martino Buon Albergo (VR), Istituzione di Ricovero e di Educazione di Venezia (IRE), Ordine degli Architetti della Provincia di Venezia

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad článků 10 a 11 směrnice Rady 85/384/ES ze dne 10.

června 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru architektury obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb (Úř. věst. L 223, s. 15; Zvl. vyd. 06/01, s. 118) — Vzájemné uznávání diplomů v oblasti architektury — Vnitrostátní právní předpisy vyhrazující realizaci prací na budovách zařazených do kulturního dědictví architektům — Ověření schopnosti, případ od případu, držitelů diplomů architektury a inženýra získaných v jiných členských státech provést takovéto práce

Výrok

Články 10 a 11 směrnice Rady 85/384/EHS ze dne 10. června 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci v oboru architektury obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž osoby, které jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného jiným členským státem než hostitelským členským státem, jenž umožňuje přístup k činnostem v oboru architektury a je výslovně zmíněn v uvedeném článku 11, mohou v tomto hostitelském členském státě vykonávat činnosti související s nemovitostmi umělecké hodnoty pouze tehdy, pokud případně v rámci zvláštního ověření odborné způsobilosti prokážou, že mají zvláštní kvalifikaci v oblasti kulturních statků.

(¹) Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 28. února 2013 — Ellinika Nafpigeia AE v. Evropská komise

(Věc C-246/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Stavba lodí — Rozhodnutí prohlašující podpory za neslučitelné se společným trhem — Ochrana základních zájmů národní bezpečnosti — Podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu“)

(2013/C 114/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ellinika Nafpigeia AE (zástupci: I. Drosos a V. Karagiannis, Δικηγόροι)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Urraca Cavedes a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmému senátu) ze dne 15. března 2012, Ellinika Nafpigeia v. Komise (T-391/08), kterým se zamítá žaloba směřující k částečnému zrušení rozhodnutí Komise C(2008)3118 final ze dne 2. července 2008, kterým se podpory poskytnuté řeckými orgány ve prospěch Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY“) v rámci změn původního investičního plánu týkajícího se restrukturalizace této loděnice [státní podpora C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 a CP 133/2005)] prohlašují za neslučitelné se společným trhem

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Ellinika Nafpigeia AE se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 14. května 2012
H-Holding AG proti usnesení Tribunálu (šestého senátu)
vydanému dne 2. března 2012 ve věci T-594/11,
H-Holding AG v. Evropská komise**

(Věc C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: H-Holding AG (zástupce: R. Závodný, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Soudní dvůr Evropské unie (sedmý senát) usnesením ze dne 28. února 2013 kasační opravný prostředek zamítl a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese své vlastní náklady řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria
(Maďarsko) dne 5. prosince 2012 — BDV Hungary
Tradyng Kft. v dobrovolné likvidaci v. Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Közep-magyarországi Regionális Adó
Főigazgatósága**

(Věc C-563/12)

(2013/C 114/33)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BDV Hungary Tradyng Kft.

Žalovaná: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közep-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Lze článek 15 Šesté směrnice Rady 77/388/EHS (¹) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (dále jen „původní směrnice o DPH“) a článek 146 směrnice Rady 2006/112/ES (²) ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „nová směrnice o DPH“) vykládat v tom smyslu, že k přepravě mimo území Společenství zboží určeného na vývoz musí dojít v určité lhůtě, aby mohla být kvalifikována jako dodávka zboží osvobozená od DPH pro účely vývozu?
- 2) Mají na odpověď na první otázku nějaký vliv podmínky mezinárodního obchodu; skutečnost, že prodávající, kupující nebo přepravce jednali v dobré nebo špatné víře, s řádnou péčí nebo případně nedbale; zdaňovací období, nebo skutečnost, že k přepravě zboží skutečně došlo po uplynutí lhůty, ale v promlčecí době stanovené pro vyměření daně?
- 3) Je slučitelné se zásadou daňové neutrality, zásadou právní jistoty a zásadou proporcionality, aby právní úprava členského státu stanovila dodatečné požadavky kromě požadavků stanovených ve směrnici, a podmiňovala kvalifikaci vývozu jako osvobozeného od DPH splněním objektivních a kumulativních podmínek, které nejsou stanoveny v uvedených směrnici?
- 4) Lze článek 15 původní směrnice o DPH a články 131 a 273 nové směrnice o DPH vykládat v tom smyslu, že v zájmu předcházení daňovým únikům, zneužití daňového režimu a daňovým podvodům, a v zájmu správného vyměření a výběru daně, může členský stát podmínit osvobození vývozu od DPH požadavkům, jako jsou požadavky stanovené v čl. 11 odst. 1 általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (zákon č. LXXIV z roku 1992 o dani z přidané hodnoty) a v čl. 98 odst. 1 általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zákon č. CXXVII z roku 2007 o dani z přidané hodnoty)?
- 5) Je v souladu se základními zásadami unijního práva a s ustanoveními uvedených směrnic, když z důvodu nesplnění požadavků, které nejsou stanoveny v člincích 15 a 146 uvedených směrnic, daňový úřad změnil kvalifikaci vývozu

osvobozeného od DPH a požaduje od osoby povinné k dani zaplacení daně? V případě kladné odpovědi, za jakých okolností je to možné?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23.

(²) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 31. prosince 2012 — József Dutka v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Věc C-614/12)

(2013/C 114/34)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: József Dutka

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Předběžné otázky

- 1) Má se s ohledem na článek 6 SEU a článek 30 Listiny základních práv Evropské unie vycházet z toho, že pokud vnitrostátní právo upravuje zánik pracovního vztahu automaticky nebo rozhodnutím, uplatní se unijní právo ve smyslu čl. 51 odst. 1 Listiny?
- 2) Má být v případě kladné odpovědi na první otázku článek 30 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že stanoví zákaz propuštění bez uvedení důvodu nebo takový zákaz stanoví v rozsahu, v jakém vyžaduje, aby důvody propuštění jednoznačně vyplývaly z dokumentu, kterým se pracovní vztah ukončuje, a aby si zaměstnanec mohl ověřit jejich pravdivost a relevanci?
- 3) Pokud ano, odporuje povinnosti odůvodnit propuštění stanovené v článku 30 Listiny základních práv Evropské unie vnitrostátní právní úprava, která přiznává členskému státu možnost dát zaměstnanci výpověď (propustit ho) bez odůvodnění výlučně z pracovního vztahu, kde je prostřednictvím orgánů veřejné správy zaměstnavatelem stát?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Törvényszék (Maďarsko) dne 3. ledna 2013 — Ferenc Tibor Kovács v. Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

(Věc C-5/13)

(2013/C 114/35)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ferenc Tibor Kovács

Žalovaný: Vas Megyei Rendőr-főkapitányság

Předběžné otázky

Má být právní úprava týkající se zákazu diskriminace a volného pohybu osob, jakož i práva na spravedlivý proces, vykládána v tom smyslu, že brání ustanovení členského státu, jako je ustanovení článku 25/B zákona I z roku 1988, podle kterého mohou v Maďarsku používat dálnici vozidla opatřená správním povolením a registrační značkou vydanými maďarskými orgány, přičemž splnění požadavků pro udělení výjimky z uvedeného ustanovení lze prokázat pouze během silniční kontroly?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Německo) dne 10. ledna 2013 — Datenlotsen Informationssysteme GmbH v. Technische Universität Hamburg-Harburg

(Věc C-15/13)

(2013/C 114/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Datenlotsen Informationssysteme GmbH

Žalovaná: Technische Universität Hamburg-Harburg

vedlejší účastnice řízení: Hochschul-Information-System GmbH

Předběžné otázky

1) Je třeba chápat „veřejnou zakázkou“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES⁽¹⁾ ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby rovněž smlouvu, u které zadavatel sice nekontroluje dodavatele jako vlastní organizační složku, avšak jak zadavatel, tak i dodavatel jsou kontrolováni týměž orgánem, který je veřejným dodavatelem ve smyslu směrnice 2004/18, a zadavatel a dodavatel v zásadě pracují pro svůj společný orgán (horizontální in-house-business)?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2) Musí se kontrola obdobná kontrole vykonávané nad vlastními organizačními složkami, rozšířit na celou činnost dodavatele nebo postačuje, pokud se omezuje na oblast zadávání veřejných zakázek?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd 06/07, s. 132.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 15. ledna 2013 — Simon, Evers, & Co GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Věc C-21/13)

(2013/C 114/37)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Simon, Evers, & Co GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Předběžné otázky

Je nařízení Rady (ES) č. 499/2009 ze dne 11. června 2009, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 1174/2005 na dovozu ručních paletových vozíků a jejich základních dílů pocházejících z Čínské lidové republiky

na dovoz téhož výrobku zasílaného z Thajska bez ohledu na to, zda je deklarován jako pocházející z Thajska či nikoli⁽¹⁾ neplatné, protože Komise v rozporu s požadavky, které pokud jde o konstatování existence obcházení antidumpingových opatření vyplývají z článku 13 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽²⁾, vycházela z existence obcházení již proto, že se objem příslušných vývozu z Thajska po zavedení opatření významně zvýšil, přestože Komise s odkazem na nedostatečnou spolupráci ze strany thajských vývozců neprovedla žádná další konkrétní zjištění?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 151, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 56, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. února 2013 sružením Groupement des cartes bancaires (CB) proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 29. listopadu 2012 ve věci T-491/07, CB v. Komise

(Věc C-67/13 P)

(2013/C 114/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Groupement des cartes bancaires (CB) (zástupci: F. Pradelles, a J. Ruiz Calzado, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, BNP Paribas, BPCE, dříve Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance (CNCEP), Société générale

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 29. listopadu 2012 vydaný ve věci T-491/07, CB v. Komise,

— vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí, ledaže by měl Soudní dvůr za to, že má dostatek informací ke zrušení rozhodnutí Komise C(2007) 5060 final ze dne 17. října 2007 v řízení podle článku 81 [ES] (COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires „CB“),

— uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení, včetně nákladů vynaložených navrhovatelem v řízení před Soudním dvorem a před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody.

Navrhovatel zaprvé tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování pojmu „omezení hospodářské soutěže na základě účelu“.

Tribunál se podle navrhovatele dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování čl. 101 odst. 1 SFEU v souvislosti s obsahem opatření přijatých sdružením Groupement des cartes bancaires „CB“ (dále jen „sdružení CB“). Konkrétně měl Tribunál mimo jiné nesprávně vyložit judikaturu týkající se pojmu „praktiky omezující hospodářskou soutěž na základě účelu“, když měl za to, že výše uvedená opatření jsou omezením na základě účelu, ačkoli tato opatření jako taková nevykazují dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži. Tribunál se podle navrhovatele dopustil dalších případů nesprávného právního posouzení, když zohlednil „genezi“ přijímání opatření. Podle navrhovatele totiž nesprávně vyložil judikaturu týkající se pojmu „rozhodnutí sdružení podniků“ coby projevu vůle sdružení CB a zkreslil důkazy, které mu byly poskytnuty, a to v tom smyslu, že sdružení CB přisoudil protisoutěžní úmysl při přijímání sporných opatření.

Podle navrhovatele se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování čl. 101 odst. 1 SFEU také v souvislosti s cíli opatření přijatých sdružením CB. Konkrétně měl Tribunál nesprávně vyložit judikaturu, když měl za to, že boj proti parazitování, což je legitimní cíl opatření přijatých sdružením CB a uznaný Tribunálem, mohl být zohledněn až podle čl. 101 odst. 3 SFEU, a nikoli již podle čl. 101 odst. 1 SFEU.

Podle navrhovatele se dále Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování čl. 101 odst. 1 SFEU v souvislosti s odpovídajícím kontextem opatření přijatých sdružením CB. Konkrétně měl Tribunál nesprávně vyložit judikaturu týkající se zohledňování právního kontextu, když se zmýlil o své povinnosti zohlednit ustálenou praxi. Mimo jiné měl nesprávně vyložit rozsudek Soudního dvora C-209/07, Beef Industry Development a Barry Brothers, ze dne 20. listopadu 2008, když chtěl tento rozsudek přiblížit projednávanému případu, zatímco se obě situace od sebe zásadním způsobem liší. Podle navrhovatele se také Tribunál dopustil několika případů nesprávného právního posouzení při zohledňování hospodářského kontextu a podvojného fungování trhu v projednávaném sporu. Tribunál podle něj konečně opomněl judikaturu týkající se povahy a rozsahu jeho přezkumu v případě komplexního hospodářského posouzení, když neprovedl přezkum *a minima*, tak jak mu to přísluší.

Zadruhé se navrhovatel domnívá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování pojmu „omezení hospodářské soutěže na základě důsledku“. Tribunál se měl dopustit nesprávného právního posouzení při zkoumání důsledků opatření přijatých sdružením CB. Tím, že se nevypořádal s žalobními důvody uplatněnými navrhovatelem k údajně protisoutěžním důsledkům opatření, totiž porušil svou povinnost uvést odůvodnění.

Zatřetí měl Tribunál porušit zásadu proporcionality a zásadu právní jistoty, když nezrušil povinnost uloženou v čl. 2 druhém pododstavci rozhodnutí Komise C(2007) 5060 final. Porušení zásady proporcionality je podle navrhovatele charakterizováno ponecháním Komisí uložené povinnosti v platnosti, ačkoli tato povinnost nejenže nebyla nezbytná k ukončení údajně konstatovaného protiprávního jednání, ale byla také nepřiměřená ve vztahu ke sledovanému cíli. Tribunál se měl dále dopustit porušení zásady právní jistoty, a to tím, že výše uvedenou povinnost nezrušil, ačkoli je její znění obecné a nejednoznačné a ponechává sdružení CB v nejistotě o tom, jaká opatření může přijmout k boji proti parazitování a k zajištění ochrany systému „CB“.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 8. února 2013 — Markus Weiss v. Condor Flugdienst GmbH

(Věc C-68/13)

(2013/C 114/39)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobce: Markus Weiss

Žalovaná: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

- 1) Musejí se mimořádné okolnosti ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení⁽¹⁾ vztahovat přímo na rezervovaný let?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: kolik předcházejících letů letadla použitého při plánovaném letu je relevantních k tomu, aby se jednalo o mimořádné okolnosti? Existuje časové omezení pro zohlednění mimořádných okolností během předcházejících letů? A pokud ano, jak má být stanoveno?
- 3) Pro případ, že jsou mimořádné okolnosti, které nastanou při předcházejících letech, relevantní pro pozdější let: musí se přiměřená opatření, která má provozující letecký dopravce přijmout podle čl. 5 odst. 3 nařízení, vztahovat pouze na zabránění mimořádným okolnostem nebo i na odvrácení delšího zpoždění?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeidshof te Brussel (Belgie) dne 15. února 2013 — Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers v. Selver Saciri a další

(Věc C-79/13)

(2013/C 114/40)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Arbeidshof te Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobce: Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers

Žalovaní: Selver Saciri, Danijela Dordevic, Danjel Saciri (zastoupení Selverem Sacirim a Danijelou Dordevic), Sanela Saciri (zastoupená Selverem Sacirim a Danijelou Dordevic), Denis Saciri (zastoupený Selverem Sacirim a Danijelou Dordevic), Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn van Diest

Předběžné otázky

- 1) Je členský stát, který si zvolí možnost, že materiální podporu podle čl. 13 odst. 5 směrnice 2003/9 ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví minimální normy pro přijí-

mání žadatelů o azyl, bude poskytovat ve formě peněžité dávky, zodpovědný i za dohled nad tím, že žadatel o azyl využívá v nějaké formě minimální ochranná opatření v čl. 13 odst. 1 a 2 a čl. 14 odst. 1, 3, 5 a 8 této směrnice?

- 2) Je třeba poskytovat peněžitou dávku stanovenou v čl. 13 odst. 5 směrnice 2003/9 od okamžiku podání žádosti o azyl a žádosti o přijetí či po uplynutí lhůty stanovené v čl. 5 odst. 1 této směrnice nebo od jiného okamžiku? Musí být peněžitá dávka tak vysoká, aby umožňovala žadateli o azyl, pokud mu členský stát nebo státem určený subjekt neposkytuje materiální podmínky přijetí, aby se sám kdykoliv postaral o své ubytování, případně v hotelu, dokud mu nebude nabídnuto trvalé ubytování nebo dokud si sám nebude moci zařídit ubytování na delší období?
- 3) Je se směrnicí 2003/9 slučitelné, pokud členský stát poskytuje materiální podmínky přijetí pouze v rozsahu, ve kterém mohou toto ubytování zabezpečit existující přijímací struktury, a žadatele o azyl, pro které v nich není místo, odkazuje dále na sociální podporu, na kterou mají nárok všichni obyvatelé tohoto státu, aniž by existovala nezbytná zákonná ustanovení a struktury, která by nestátním zařízením skutečně umožňovala poskytovat žadatelům o azyl v krátké lhůtě důstojné podmínky?

Žaloba podaná dne 15. února 2013 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie

(Věc C-81/13)

(2013/C 114/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: C. Murrell, zmocněnec, A. Dashwood QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Rady 2012/776/EU o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Radě přidružení zřízené Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem k přijetí opatření pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení;

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

důsledkem, že Spojenému království byla upřena práva podle Protokolu č. 2.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Žalobou podanou podle článku 263 SFEU požaduje Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, aby bylo podle článku 264 SFEU zrušeno rozhodnutí Rady 2012/776/EU ze dne 6. prosince 2012 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v Radě přidružení zřízené Dohodou zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem k přijetí opatření pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽¹⁾.
- 2) Spojené království žádá Soudní dvůr, aby:
 - i) zrušil uvedené rozhodnutí;
 - ii) uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 3) Článek 48 SFEU je hmotněprávním základem uvedeným v rozhodnutí.
- 4) Navrhovaným rozhodnutím Rady přidružení připojeným k rozhodnutí Rady se ruší a nahrazuje rozhodnutí Rady přidružení č. 3/80 ze dne 19. září 1980 o uplatnění systému sociálního zabezpečení členských států Evropských společenství na turecké pracovníky a jejich rodinné příslušníky.
- 5) Spojené království tvrdí, že článek 48 SFEU nemůže sloužit jako hmotněprávní základ opatření, které má mít takové důsledky. Toto ustanovení je určeno k usnadnění volného pohybu státních příslušníků členských států v rámci vnitřního trhu. Náležitým právním základem je čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU. Toto ustanovení zakládá pravomoc přijmout opatření v oblasti „vymezení práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v ostatních členských státech“. Právě takovým opatřením je i rozhodnutí Rady.
- 6) Článek 79 odst. 2 písm. b) SFEU se nachází v hlavě V třetí části SFEU. Podle Protokolu č. 21 připojeného ke Smlouvám se opatření podle hlavy V nepoužijí ve vztahu ke Spojenému království (či Irsku), ledaže takový členský stát oznámí, že je ochotný se účastnit jejich provádění „opt in“. Rada tím, že namísto čl. 79 odst. 2 písm. b) SFEU nesprávně zvolila článek 48 SFEU jako hmotněprávní základ daného rozhodnutí, odepřela Spojenému království právo zvolit si, že se nebude podílet na provádění tohoto rozhodnutí a že jím nebude vázáno.
- 7) Rozhodnutí Rady 2012/776/EU by tedy mělo být zrušeno, jelikož bylo přijato na nesprávném právním základě s tím

- 8) Na podporu svého tvrzení se Spojené království dovolává výslovných znění článků 48 a 79 odst. 2 písm. b) SFEU, jak byly vyloženy v kontextu Smlouvy a ve světle judikatury. Tento stát odkazuje dále na skutečnost, že rozhodnutí Rady 2012/776/EU je téměř identické s rozhodnutím Rady, které bylo přijato v souvislosti s jinými dohodami o přidružení na základě čl. 79 odst. 2 písm. b).

⁽¹⁾ Úř. věst. 340, s. 19.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbetsdomstolen (Švédsko) dne 19. února 2013 — Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet v. Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

(Věc C-83/13)

(2013/C 114/42)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Arbetsdomstolen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet

Žalovaní: Fonnship A/S, Svenska Transportarbetarförbundet, Facket för Service och Kommunikation (SEKO)

Předběžná otázka

Použije se pravidlo v Dohodě o EHP o volném pohybu služeb, konkrétně služeb námořní dopravy — kterému odpovídá pravidlo ve Smlouvě o ES — na společnost se sídlem ve státě ESVO, pokud jde o její činnost ve formě dopravních služeb do členského státu ES nebo státu ESVO, používá-li plavidlo, které je zapsáno v rejstříku jiné země mimo ES/EHP a které je provozováno pod vlajkou této jiné země?

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2013 1. garantovaná a.s. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-392/09, 1. garantovaná a.s. v. Evropská komise

(Věc C-90/13 P)

(2013/C 114/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):
1. garantovaná a. s. (zástupci: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, Rechtsanwalt, P. Lasok QC, J. Holmes, Barrister)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 2012 ve věci T-392/09 v části, ve které se týká druhého žalobního důvodu navrhovatelky v řízení před Tribunálem;
- prohlásil uvedený žalobní důvod za opodstatněný;
- snížil výši pokuty na 2,1 milionů eur, což představuje 10 % obratu navrhovatelky v roce 2008 uvedeného v bodě 84 napadeného rozsudku; a
- uložil Komisi nahradit náklady řízení vynaložené navrhovatelkou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že Tribunál neprávem zamítl její druhý žalobní důvod.

Článek 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾ stanoví: „...pokuta nesmí přesáhnout 10 % celkového obratu [dotyčného podniku] za předchozí hospodářský rok“. „Předchozí hospodářský rok“ je poslední celý hospodářský rok předcházející datu přijetí rozhodnutí Komise, jímž bylo konstatováno, že došlo k porušení pravidel v oblasti práva hospodářské soutěže a uložena pokuta.

V projednávané věci byl „obratem za předchozí hospodářský rok“ obrat za rok 2008 a nikoli obrat, který vzala v úvahu Komise. Použití obratu za rok 2007 vedlo k tomu, že došlo

k navýšení pokuty uložené společnosti Garantovaná na téměř 100 % jejího obratu z hospodářského roku předcházejícího datu přijetí rozhodnutí Komise (22. července 2009).

Navrhovatelka tvrdí, že použití obratu z roku 2007 Komisí bylo protiprávní a v rozporu s jasným zněním a účelem čl. 23 odst. 2. Jak uvedla společnost Garantovaná ve svém druhém žalobním důvodu v řízení před Tribunálem, měla být proto pokuta snížena buď v souladu s čl. 23 odst. 2 nebo prostřednictvím neomezeného soudního přezkumu podle článku 261 SFEU a článku 31 nařízení č. 1/2003.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy, (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. února 2013 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 13. prosince 2012 ve věci T-103/08, Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA v. Evropská komise

(Věc C-93/13 P)

(2013/C 114/44)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, G. Conte, R. Striani, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Versalis SpA, dříve Polimeri Europa SpA, Eni SpA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit napadený rozsudek v části, v níž snižuje na 106 200 000 eur výši pokuty uloženou rozhodnutím společností ENI a Versalis;
- zamítnout žalobu podanou v prvním stupni v plném rozsahu;
- uložit žalobkyním v prvním stupni náhradu nákladů obou řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení v tom, že učinil závěr, že Komise porušila právo na obhajobu společnosti ENI, když z důvodu opakovaného protiprávního jednání zvýšila pokutu uloženou společně a nerozdílně společností ENI a Versalis za dvě protiprávní jednání, kterých se v minulosti dopustily společnosti ve 100 % nebo téměř 100 % vlastnictví společnosti ENI, i když obě rozhodnutí, kterými byla konstatována tato protiprávní jednání, nebyla určena ENI (která tedy neobdržela oznámení námitek k uvedeným protiprávním jednáním). Konkrétně Tribunál ponechal bez povšimnutí, že co se týče přičtení protiprávního jednání je právo na obhajobu zaručeno, pokud v době, kdy Komise oznámí svůj záměr přičíst protiprávní jednání, poskytne stranám možnost prokázat, že příslušné podmínky nejsou splněny. Tribunál mimoto nezohlednil skutečnost, že Komise tím, že přičetla opakované protiprávní jednání za následné porušení pravidel hospodářské soutěže, nepostihuje zpětně první porušení, avšak pouze vyvozuje důsledky ze skutečnosti, že se tentýž podnik (ekonomická jednotka) dopustil nového porušení.
- 2) Tribunál překročil meze své pravomoci a porušil dispoziční zásadu, článek 21 statutu Soudního dvora, jakož i čl. 44 odst. 1 a čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu tím, že přezkoumal právní otázku (týkající se údajného porušení zásady rovného zacházení při výpočtu pokuty), kterou žalobkyně ve své žalobě nevnesly.
- 3) Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu a použití zásady rovného zacházení co se týče „násobícího koeficientu“ za účelem odrazení a dopustil se pochybení v odůvodnění. Konkrétně Tribunál ponechal bez povšimnutí prostor Komise pro uvážení za účelem stanovení výše pokuty s ohledem na relevantní okolnosti, když ji přiměl k provedení čistě matematického výpočtu pro stanovení násobícího koeficientu použitelného na ENI a Versalis. Mimoto Tribunál neprávem požádal Komisi, aby zajistila přímou úměrnost mezi procentním zvýšením pokuty za účelem odrazení a obraty podniků, a nikoliv mezi násobícími koeficienty či pokutami vyplývajícími z použití násobících koeficientů (vynásobené pokuty) a celkovým obratem podniků.

Žaloba podaná dne 27. února 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-100/13)

(2013/C 114/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a G. Zavvos, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská komise navrhuje, aby se rozhodlo takto:

— žalovaná porušila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Rady 89/106/EHS ze dne 21. prosince 1988 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků⁽¹⁾ tím, že německé orgány použily seznam stavebních norem k tomu, aby požadovaly dodatečné schválení pro účinný přístup na trh a použití stavebních výrobků namísto toho, aby přijaly potřebné metody a kritéria hodnocení vyžadovaná v rámci harmonizovaných evropských norem,

— žalované se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalovaná porušila články 4 a 6 směrnice 89/106/EHS. Použití seznamu stavebních norem vedlo k tomu, že se požadovala dodatečná předchozí schválení pro účinný přístup na trh a použití těchto výrobků. V mnohých případech nejsou v souvislosti s novými charakteristikami stanoveny případné požadavky. Naopak se zachovávají požadavky stanovené před harmonizací, které mohly a měly být pokryty přijetím potřebných metod a kritérií hodnocení v harmonizovaném rámci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 40, s. 12

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Bilbaína de Alquitranes a další v. ECHA

(Věc T-93/10) ⁽¹⁾

(„REACH — Identifikace látky „dehtová smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní“ jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“)

(2013/C 114/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Španělsko), Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nizozemsko), Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika), Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španělsko), Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dánsko), Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Spojené království), Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Německo), Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgie) a Rütgers Poland sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Polsko) (zástupci: původně K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, poté K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä a W. Broere, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuickem, advokátem)

Předmět věci

Částečné zrušení rozhodnutí ECHA, zveřejněného dne 13. ledna 2010, kterým byla látka „dehtová smola, černouhelný dehet, vysokoteplotní“ (č. ES 266-028-2) v souladu s článkem 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1) identifikována jako látka splňující kritéria uvedená v článku 57 tohoto nařízení.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnostem Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV a Rütgers Poland sp. z o.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Rütgers Germany a další v. ECHA

(Věc T-94/10) ⁽¹⁾

(„REACH — Identifikace anthracenového oleje jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“)

(2013/C 114/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Německo); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgie); Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Španělsko) a Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Španělsko) (zástupci: původně K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, poté K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä a W. Broere, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí ECHA, zveřejněného dne 13. ledna 2010, kterým byl anthracenový olej (anthracenová pasta) (č. ES 292-602-7) v souladu s článkem 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS,

93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1) identifikován jako látka splňující kritéria uvedená v článku 57 tohoto nařízení.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnostem Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, a Bilbaina de Alquitranes, SA, se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Cindu Chemicals a další v. ECHA

(Věc T-95/10) (¹)

(„REACH — Identifikace anthracenového oleje s nízkým obsahem anthracenu jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“)

(2013/C 114/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cindu Chemicals BV (Uithoorn, Nizozemsko); Deza, a.s. (Vlašské Meziříčí, Česká republika); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dánsko); a Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Spojené království) (zástupci: původně K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, poté K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä a W. Broere, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně P. Oliver a G. Wilms, poté P. Oliver a E. Manhaeve, zmocněnci, ve spolupráci s K. Sawyerem, barrister, poté P. Oliver a E. Manhaeve)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí ECHA, zveřejněného dne 13. ledna 2010, které identifikuje anthracenový olej s nízkým obsahem anthracenu (č. EINECS 292-604-8) jako látku, která splňuje kritéria stanovená pro zařazení na seznam látek

podléhajících schválení podle článku 57 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1), v souladu s článkem 59 tohoto nařízení.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Cindu Chemicals BV, Deza, a. s., Koppers Denmark A/S a Koppers UK Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA).*
- 3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Rütgers Germany a další v. ECHA

(Věc T-96/10) (¹)

(„REACH — Identifikace anthracenového oleje (anthracenové pasty) jako látky vzbuzující mimořádné obavy — Žaloba na neplatnost — Akt napadnutelný žalobou — Nařizovací akt, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření — Bezprostřední dotčení — Přípustnost — Rovné zacházení — Proporcionalita“)

(2013/C 114/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rütgers Germany GmbH (Castrop-Rauxel, Německo); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgie); Deza, a. s. (Vlašské Meziříčí, Česká republika); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Dánsko), a Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Spojené království) (zástupci: původně K. Van Maldegem, R. Cana, advokáti, a P. Sellar, solicitor, poté K. Van Maldegem a R. Cana)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä a W. Broere, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem)

Předmět věci

Žaloba na částečné zrušení rozhodnutí ECHA, zveřejněného dne 13. ledna 2010, kterým byl anthracenový olej (anthracenová pasta) (č. ES 292-603-2) v souladu s článkem 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1) identifikován jako látka splňující kritéria uvedená v článku 57 tohoto nařízení

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Koppers Denmark A/S a Koppers UK Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. března 2013 — Mayer Naman v. OHIM — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Věc T-498/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství David Mayer — Starší slovní národní ochranná známka DANIEL & MAYER MADE IN ITALY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žádost o dokázání skutečného užívání poprvé podaná před odvolacím senátem — Zmeškání lhůty — Článek 57 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“)

(2013/C 114/50)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobce: David Mayer Naman (Řím, Itálie) (zástupci: původně S. Sutti, S. Cazzaniga a V. Fedele, poté V. Fedele a M. Spolidoro, advokáti)

Žalovaná: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Bullock, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Daniel e Mayer Srl (Milán, Itálie) (zástupci: M. Andreolini a A. Parini, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. července 2010 (věc R 413/2009-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi Daniel e Mayer Srl a Davidem Mayerem Namanem.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Davidu Mayeru Namanovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 346, 18.12.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Acino v. Komise

(Věc T-539/10) (¹)

(„Humánní léčivé přípravky — Pozastavení uvádění některých šarží léčivých přípravků obsahujících aktivní složku „Clopidogrel“ na trh a jejich stažení — Změna povolení k uvádění na trh — Zákaz uvádět léčivé přípravky na trh — Nařízení (ES) č. 726/2004 a směrnice 2001/83/CE — Proporcionalita — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 114/51)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Acino AG, dříve Acino Pharma GmbH (Miesbach, Německo) (zástupci: R. Buchner a E. Burk, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně A. Sipos, G. Wilms, B.-R. Killmann a M. Šimerdová, poté B.-R. Killmann a M. Šimerdová, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 29. března 2010, o pozastavení uvádění humánních léčivých přípravků obsahujících aktivní složku „Clopidogrel“ a vyráběných v určité provozovně na trh, o stažení některých šarží těchto léčivých přípravků z trhu, o změně povolení k uvádění na trh, jakož i zákazu uvádění uvedených léčivých přípravků na trh

Výrok rozsudku

- 1) O žalobě již není třeba rozhodnout v rozsahu, v němž směřuje proti rozhodnutím Komise C(2010) 2204 a C(2010) 2208 ze dne 29. března 2010, a proti rozhodnutím Komise C(2010) 6429 a C(2010) 6436 ze dne 16. září 2010.
- 2) Ve zbyvajících částech žaloba zamítá.
- 3) Společnosti Acino AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 30, 29.1.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Schönberger v. Parlament

(Věc T-186/11) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Petiční právo — Petice zaslaná Evropskému parlamentu — Petice, která je prohlášena za přípustnou — Rozhodnutí, kterým se uzavírá petiční řízení — Akt, který není napadnutelný žalobou — Nepřípustnost“)

(2013/C 114/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Peter Schönberger (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: O. Mader, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: E. Waldherr a U. Rösslein, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Petičního výboru Evropského parlamentu ze dne 25. února 2011, kterým se zastavuje přezkum petice, prohlášené za přípustnou, kterou podal žalobce dne 2. října 2010 (petice č. 1188/2010)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Peter Schönberger ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — FairWild Foundation v. OHIM

(Věc T-247/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis označující Evropské společenství — Slovní ochranná známka FAIRWILD — Starší slovní ochranná známka Společenství WILD — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 114/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: FairWild Foundation (Weinfelden, Švýcarsko) (zástupci: P. Neuwald a S. Müller, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupkyně: K. Klüpfel, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Německo) (zástupkyně: A. Franke, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 3. března 2011 (věc R 1014/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Rudolf Wild GmbH & Co. KG a FairWild Foundation.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti FairWild Foundation se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Polsko v. Komise(Věc T-370/11) ⁽¹⁾

(„Životní prostředí — Směrnice 2003/87/ES — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise od roku 2013 — Referenční hodnoty pro výpočet přidělování povolenek na emise — Rovné zacházení — Proporcionalita“)

(2013/C 114/54)

Jednací jazyk: polština

Účastníci/Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupci: M. Szipunar, B. Majczyna, C. Herma a M. Nowacki, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. White, K. Herrmann a K. Mijsud-Bonnici, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (oznámeno pod číslem K(2011) 2772) (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Polské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 1.10.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Di Tullio v. Komise(Věc T-39/12 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Volno z důvodu vojenské služby — Článek 18 první pododstavec pracovního řádu ostatních zaměstnanců — Časové účinky rozsudku“)

(2013/C 114/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Roberto Di Tullio (Rovigo, Itálie) (zástupci: původně S. Woog a T. Bontinck, poté T. Bontinck, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: J. Currall a V. Joris, zmocněnci)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 29. listopadu 2011, Di Tullio v. Komise, (F-119/10, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), a směřující ke zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Roberto Di Tullio ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Evropskou komisí v rámci tohoto stupně řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 14.4.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. února 2013 — Castiglioni v. Komise(Věc T-591/10) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Žaloba na náhradu škody — Veřejné zakázky na stavební práce — Nabídkové řízení — Stavební práce, přestavbu a údržbu budov a infrastruktury v areálu Společného výzkumného střediska v Ispře — Kritéria výběru — Odmítnutí nabídky předložené uchazečem a rozhodnutí o udělení zakázky jinému uchazeči — Nové žalobní důvody — Žaloba, která je částečně zjevně právně nepodložená a částečně zjevně nepřípustná“)

(2013/C 114/56)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Itálie) (zástupce: G. Turri, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně S. Delaude a N. Bambara, poté S. Delaude a F. Moro, zmocněnci, ve spolupráci s D. Gullem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 29. října 2010 o odmítnutí nabídky předložené žalobkyní v rámci nabídkového řízení ISM/2010/C05/004/0C týkajícího se vícestranné rámcové smlouvy na stavební práce, přestavbu a údržbu budov a infrastruktury v areálu Společného výzkumného střediska Komise v Ispře, rozhodnutí o udělení zakázky jinému uchazeči, jakož i oznámení o zakázce a dále návrh na náhradu škody.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti Castiglioni Srl se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení spojených s řízením o předběžných opatřeních.*

(¹) Úř. věst. C 55, 19.2.2011.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2013 — Club Hotel Loutraki a další v. Komise

(Věc T-57/13)

(2013/C 114/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Řecko); Vivere Entertainment AE (Athény, Řecko); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Řecko); Elliniko Casino Kerkyras (Athény); Casino Rodos (Rhodos, Řecko) a Porto Carras AE (Alimos, Řecko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise COMP F3/MC/erg*2012/127386 ze dne 29. listopadu 2012, kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobci dne 4. dubna 2012 týkající se údajného poskytnutí státní podpory OPAP řeckým státem.

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

První žalobní důvod: porušení práva žalobců na slyšení upraveného v čl. 108 odst. 2 SFEU tím, že Komise nezhájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 4 odst. 4, článků 6 a 20 nařízení č. 659/1999, což znamená, že došlo ke zneužití pravomoci.

— Komise porušila čl. 108 odst. 2 SFEU a článek 4 a násl. nařízení, jelikož provedla formální vyšetřovací řízení, aniž dodržela jeho formální požadavky a tím zbavila žalobce-žalobce-žalobce, jakož i další zúčastněné jejich práva na slyšení.

— Alternativně žalobci tvrdí, že v průběhu předběžné fáze šetření byla porušena jejich práva na propojení s případem.

Druhý žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobců na řádnou správu podle článků 296 SFEU a 41 Listiny základních práv Evropské unie

— Opomenutím veškerých rozhodujících hospodářských údajů a čísel nevyjadřuje sporné rozhodnutí jasně a jednoznačně argumentaci Komise tak, aby žalobci mohli pochopit důvody, pro které dospěla k závěru, že sporná opatření nepředstavují státní podporu. Tyto nedostatky nelze odůvodnit odkazem na povinnost zachování obchodního tajemství.

— Žalobci také napadají důvěrnou povahu rozhodujících hospodářských velikostí.

Třetí žalobní důvod: porušení práva žalobců na účinnou soudní ochranu podle článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP) a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.

— Právo žalobců na účinnou soudní ochranu je porušeno ze stejných důvodů, které byly uvedeny v rámci druhého žalobního důvodu. Žalobci narážejí na obtíže při bezprostředním zpochybnění podstaty sporného rozhodnutí, jelikož nejsou schopni zjistit jakoukoli v něm obsaženou argumentaci, která je založena pouze na hospodářských údajích, které však nejsou zveřejněny.

Čtvrtý žalobní důvod: zjevně nesprávné právní posouzení při vyhodnocení souladu dohody VLT a jejího dodatku a při konstatování, že tyto dokumenty nepřiznávají OPAP žádnou hospodářskou výhodu.

— Přiznání hospodářských výhod, které je formálním požadavkem existence státní podpory, musí být posouzeno na odděleném trhu a nikoli po společném posouzení s dalšími podobnými opatřeními, která byla přiznána ve prospěch stejného příjemce, avšak na odlišném trhu bez ohledu na to, zda je tento posledně uvedený trh srovnatelný s prvně uvedeným. Jinak by byla ochrana hospodářské soutěže z velké části neúplná.

— Takové společné posouzení nelze každopádně provést u opatření, která se musí uplatňovat během různých časových období.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2013 — Club Hotel Loutraki a další v. Komise

(Věc T-58/13)

(2013/C 114/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Řecko); Vivere Entertainment AE (Athény, Řecko); Theros International Gaming, Inc. (Patra, Řecko); Elliniko Casino Kerkyras (Athény); Casino Rodos (Rhodes, Řecko); Porto Carras AE (Alimos, Řecko), a Kazino Aigaiou AE (Syros, Řecko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2012) 6777 final ze dne 3. října 2012 o státní podpoře SA 33988 (2011/N);

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení z práva žalobce být slyšen, zakotveného v čl. 108 odst. 2 SFEU, a to tím, že

Komise nezažádala formální vyšetřovací řízení ve smyslu čl. 4 odst. 4, článku 6 a článku 20 nařízení č. 659/1999, což představuje zneužití pravomoci.

— Komise porušila čl. 108 odst. 2 SFEU a článek 4 a následná nařízení, neboť v podstatě provedla formální vyšetřovací řízení, aniž by dodržela jeho formální náležitosti a tím odňala žalobcům, jakož i dalším zúčastněným stranám právo být slyšen.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobců na řádnou správu podle článku 296 SFEU a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

— Napadené rozhodnutí tím, že pomíjí všechny rozhodující hospodářské údaje a částky, nevyjadřuje argumentaci Komise zcela jasně a jednoznačně, aby z ní žalobci mohli vyčíst důvody vedoucí ke konstatování, že sporná opatření nepředstavovala státní podporu. Tyto vady nelze odůvodnit poukazem na povinnost zachování obchodního tajemství.

— Žalobci popírají i důvěrnou povahu rozhodujících hospodářských veličin.

3) Třetí žalobní důvod vychází z práva žalobců na účinnou soudní ochranu podle článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLPZS) a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.

— Právo žalobců na účinnou soudní ochranu je porušeno z těchto důvodů, které byly uvedeny v rámci druhého žalobního důvodu. Žalobci mají problém přímo zpochybnit podstatný obsah napadeného rozhodnutí, neboť z něj nijak nevyplývá argumentace, na základě které k němu Komise dospěla, a která je postavena pouze na vcelku nejasných hospodářských údajích.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zjevného právního omylu při konstatování souladu s VLT Agreement včetně jeho přílohy a závěru, že z nich OPAP nevzešlo žádné hospodářské zvýhodnění.

— Poskytování hospodářského zvýhodnění, formální podmínka existence státní podpory, je třeba posuzovat v rámci odděleného trhu a nikoli na základě souhrnného zkoumání spolu s jinými podobnými opatřeními, poskytnutými témuž příjemci, avšak v rámci jiného trhu, bez ohledu na to, zda jsou tyto trhy srovnatelné. V opačném případě by byla ochrana hospodářské soutěže nanejvýš nedokonale.

— Každopádně nelze provést takové společné posouzení u opatření, která je třeba uplatnit během různých období.

Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2013 BT proti usnesení vydanému dne 3. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-45/12, BT v. Komise

(Věc T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: BT (Bukurešť, Rumunsko) (zástupce: N. Visan, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil usnesení vydané dne 3. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu EU ve věci F-45/12;

— opětovně rozhodl ve věci a vyhověl žalobě žalobkyně/navrhovatelky;

— uložil žalované/odpůrkyni náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka sedm důvodů kasačního opravného prostředku.

1) První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z údajného porušení jedné ze zásad, kterými se řídí správní řízení, zásady, že strany jsou pány sporu, neboť Soud pro veřejnou službu měl za to, že žaloba neobsahuje žalobní důvody, aniž by ověřil své vlastní úkony z hlediska zákonnosti rozhodnutí napadeného před soudem, přičemž tento přezkum by se neomezil na důvody uvedené žalobkyní.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z údajného porušení čl. 6 odst. 1 a čl. 47 odst. 1 a 2 Listiny základních práv Evropské unie. Porušení zásady „přístupu k

soudu“ a zásady nestrannosti soudu, neboť Soud pro veřejnou službu odmítl žalobu žalobkyně jako zjevně nepřipustnou, přičemž jí nedal možnost žalobu opravit nebo doplnit, což je právo přiznané a uznané právní úpravou jakéhokoliv evropského státu, ale také evropskými soudy (například Evropským soudem pro lidská práva).

3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vycházející z údajného porušení práva na „přístup k soudu“, ke kterému došlo na základě toho, že Soud pro veřejnou službu odmítl právo předložit odpověď na vyjádření žalované — a to navzdory tomu, že žalobkyně/odvolatelka výslovně žádala o druhou výměnu vyjádření. Odmítnutí tohoto práva (na předložení vyjádření) zbavilo odvolatelku možnosti napravit nedostatek vytýkaný Soudem — a to v době, kdy žalobkyně/odvolatelka již nemohla podat novou žalobu, která by byla v souladu s právními požadavky, neboť uplynula lhůta k podání žaloby (článek 78 Jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu).

4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z údajného porušení zásady vztahující se k právu předložit věc soudu a porušení zásady veřejnosti jednání, neboť se nekonalo veřejné jednání, tato zásada je upravena v Jednacím řádu Soudu pro veřejnou službu a v čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech.

5) Pátý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z údajného porušení zásady rovnosti účastníků řízení, neboť Soud pro veřejnou službu nevyslechl odvolatelku ve věci důvodu nepřipustnosti její žaloby (čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech).

6) Šestý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z údajného porušení čl. 21 odst. 1 Statutu Soudního dvora a čl. 44 prvního pododstavce písm. c) Jednacího řádu Tribunálu, neboť Soud pro veřejnou službu ve skutečnosti uplatnil pravidla „krystalizace soudního řízení“, když měl za to, že žaloba neobsahuje žalobní důvody.

7) Sedmý důvod kasačního opravného prostředku, podle něhož je uložení náhrady nákladů řízení, ačkoliv Soud pro veřejnou službu nerozhodoval ve věci samé, v době, kdy žalobkyně je v současnosti sociálním případem v důsledku ukončení pracovního poměru s Evropskou komisí, v rozporu s čl. 89 odst. 6 Jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu, podle něhož „není-li vydáno rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení Soud podle volného uvážení“.

Žaloba podaná dne 11. února 2013 — InterMune UK a další v. EMA

(Věc T-73/13)

(2013/C 114/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: InterMune UK Ltd (Londýn, Spojené království), InterMune, Inc. (Brisbane, Spojené státy americké) a InterMune International AG (Muttentz, Švýcarsko) (zástupci: I. Dodds-Smith a A. Williams, Solicitors, T. de la Mare, Barrister, a F. Campbell, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí, které žalovaná oznámila žalobkyním dne 15. ledna 2013, o zpřístupnění některých informací podle nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾, a to v rozsahu, v němž se uvedené rozhodnutí týká zpřístupnění informací, které žalobkyně předtím poskytly žalované a které dosud nejsou veřejné, a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení a jiných výdajů vynaložených žalobkyněmi v rámci této věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná řádně neprovedla porovnání, které jí ukládá čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001, jímž se rozumí posouzení toho, zda je ve skutečnosti dán veřejný zájem na zpřístupnění předmětných informací, který by převážil nad potřebou chránit obchodní zájmy žalobkyň před škodou, již by toto zpřístupnění způsobilo.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná řádně nepřihlédla k dalším významným skutečnostem, které jsou relevantní pro účely porovnání požadovaného právní úpravou a mezi něž patří:

— požadavky vyplývající ze zvláštních právních předpisů Evropské unie (jmenovitě z nařízení (ES) č. 726/2004⁽²⁾, a zvláště z jeho čl. 14 odst. 11),

— výkladové zásady, které jsou všechny orgány Evropské unie povinny dodržovat při výkladu unijního práva

podle čl. 39 odst. 3 TRIPS (Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví),

— základní právo vlastnit majetek a základní právo na respektování soukromého života, která jsou chráněna Listinou základních práv Evropské unie, posuzovaná s náležitým zřetelem ke všem relevantním skutečnostem tak, aby bylo možné provést analýzu přiměřenosti zohledňující dané skutkové okolnosti, a

— povinnost dodržovat vlastní zveřejněné pokyny a politiky týkající se významu ochrany informací, na které se vztahuje obchodní tajemství.

3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že kdyby žalovaná řádně provedla požadované porovnání a řádně přihlédla ke všem relevantním skutečnostem, jediným právně možným, přiměřeným a rozumným závěrem by bylo, že předmětné informace nesmějí být zpřístupněny.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky (Úř. věst. L 136, s. 1)

Žaloba podaná dne 15. února 2013 — Spojené království v. ECB

(Věc T-93/13)

(2013/C 114/61)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: K. Beal, QC, a E. Jenkinson, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zčásti zrušil rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 11. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí ECB/2007/7 o podmínkách TARGET2-ECB (ECB/2012/31) (Úř. věst. 2013 L 13, s. 8);

— zčásti zrušil obecné zásady Evropské centrální banky ze dne 5. prosince 2012 o transevropském expresním automatizovaném systému zúčtování plateb v reálném čase (TARGET2) (ECB/2012/27) (Úř. věst. 2013 L 30, s. 1);

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Evropská centrální banka (dále jen „ECB“) nebyla oprávněna zveřejnit napadené akty, a to buď vůbec, nebo přinejmenším bez odkazu na zveřejnění takového legislativního aktu, jako je nařízení přijaté Radou nebo případně samotnou ECB.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené akty *de iure* nebo *de facto* stanoví požadavek sídla pro zúčtovací ústřední protistrany, které chtějí uskutečňovat zúčtovací nebo vypořádací operace v eurech a jejich denní obchody přesahují určitý objem. Dále, nebo podpůrně, omezují nebo brání uskutečňování nebo rozsahu služeb nebo kapitálu, jenž může být poskytován ústředním protistranám se sídlem v členských státech, které nejsou členy eurozóny. Napadené akty porušují všechny nebo některé z článků 48, 56 nebo 63 SFEU tím, že:

— ústřední protistrany usazené v členských státech, které nejsou součástí eurozóny, například ve Spojeném království, budou povinny přemístit své správní sídlo a vedení do členských států, které jsou členy Eurosystemu. Budou rovněž povinny znovu zřídit právnickou osobu podle vnitrostátního práva jiného členského státu;

— v případě, pokud ústřední protistrany v rozporu s tímto požadavkem nepřemístí své sídlo, bude jim bráněno v přístupu na finanční trhy v členských státech Eurosystemu za stejných podmínek, které mají ústřední protistrany se sídlem na území Eurosystemu, nebo zcela;

— tyto nerezidentní ústřední protistrany nebudou mít nárok na facility nabízené ECB nebo vnitrostátními centrálními bankami Eurosystemu, a to buď vůbec, nebo za stejných podmínek;

— v důsledku toho bude možnost takových ústředních protistran nabízet zúčtovací a vypořádací služby v eurech zákazníkům v Unii omezena nebo dokonce v plném rozsahu vyloučena.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené akty porušují článek 101 SFEU, nebo 102 SFEU ve spojení s článkem 106 SFEU a článkem 13 SEU, neboť:

— ve skutečnosti požadují, aby všechny zúčtovací operace prováděné v eurech přesahující určitou úroveň, mají být prováděny ústřední protistranou se sídlem v členském státu eurozóny;

— ve skutečnosti nařizují ECB nebo eurozóně nebo vnitrostátním centrálním bankám, aby neposkytovaly rezervy v euroměně ústředním protistranám se sídlem v členském státu, který není členem eurozóny, pokud překročí práh stanovený v uvedeném rozhodnutí.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že požadavek, aby ústřední protistrany mající sídlo v členském státu, který není členem eurozóny, přijaly jinou právní formu a změnily sídlo, je přímou nebo nepřímou diskriminací na základě státní příslušnosti. Porušuje rovněž obecnou unijní zásadu rovného zacházení, jelikož ústřední protistrany se sídlem v různých členských státech jsou vystaveny zcela odlišnému zacházení bez objektivního odůvodnění.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené akty porušují relevantní ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. 2012 L 201, s. 1).

6) Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené akty porušují všechny nebo některé z článků II, XI, XVI a XVII Všeobecné dohody o obchodu a službách.

7) Sedmý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že aniž by bylo převzato důkazní břemeno prokazující, že neexistuje veřejný zájem odůvodňující taková omezení (ECB nese důkazní břemeno týkající se existence předpokladů pro výjimku, pokud by jí chtěla uplatnit); Spojené království tvrdí, že, jakékoliv odůvodnění založené na veřejném zájmu uplatněné ECB, by nespĺňovalo požadavek proporcionality, jelikož existují méně omezující opatření k zajištění dohledu nad finančními institucemi se sídlem v Unii, ale mimo eurozónu.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. února 2013 Ioannisem Ntouvaseem proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-107/11, Ntouvas v. ECDC

(Věc T-94/13 P)

(2013/C 114/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Ioannis Ntouvas (Agius Stefanos, Řecko) (zástupce: V. Koliás, advokát)

Další účastník řízení: Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (Stockholm, Švédsko)

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 11. prosince 2012 ve věci F-107/11 Ntouvas v. ECDC, kterým se zamítá žaloba na neplatnost hodnotící zprávy žalobce za rok 2010 a ukládá se mu náhrada všech nákladů řízení;
- zrušil rozhodnutí napadené v prvním stupni; a
- nařídil žalovanému zaplatit všechny náklady řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel čtrnáct důvodů kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení právního pravidla týkajícího se důkazního břemene a provádění důkazů v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu přijal žádost žalovaného směřující k prodloužení lhůty pro předložení žalobní odpovědi v rámci řízení v prvním stupni, ačkoliv neposkytl žádný důkaz okolností odůvodňujících takové prodloužení lhůty.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z podstatného pochybení, kterým je stíženo skutkové zjištění, v rozsahu, v němž se Soud pro veřejnou službu domníval, že žaloba v prvním stupni byla žalovanému doručena dne 7. listopadu 2011 a nikoliv dne 4. listopadu 2011;
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného posouzení skutečností v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu nesprávně četl a vykládal skutečnosti ze spisu, které vyvracejí argumenty formulované žalovaným na podporu jeho žádosti o prodloužení lhůty pro předložení žalobní odpovědi v rámci řízení v prvním stupni
- 4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávné kvalifikace skutečností v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu nesprávně kvalifikoval jako „výjimečné“ okolnosti, které žalovaný uvedl, když žádal prodloužení lhůty pro předložení jeho žalobní odpovědi v prvním stupni.
- 5) Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného zjištění a podpůrně nesprávné kvalifikace skutečností v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu nesprávně rozhodl, že navrhovatel nenavrhl vydání rozsudku pro zmeškání a podpůrně, že jeho argumenty nepředstavují návrh na vydání rozsudku pro zmeškání.
- 6) Šestý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného posouzení dokumentů ze spisu, jelikož Soud pro veřejnou službu usoudil, že dvě stanoviska služeb zaměstnávajících navrhovatele byla navzájem podstatně odlišná.
- 7) Sedmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného stanovení důkazního břemene, jelikož Soud pro veřejnou službu zamítl pro nedostatek důkazů tvrzení navrhovatele o konfliktu zájmů aspoň jednoho z členů společného hodnotícího výboru, i když uvedené důkazy sestávaly z dokumentů uvedených v žalobě v prvním stupni a žalovaný k nim měl jednoduchý přístup. Soud pro veřejnou službu jako správní soudní orgán rozhodující zaměstnanecký spor dále porušil svou povinnost nařídít nezbytná organizační procesní opatření, aby získal uvedené dokumenty. Soud pro veřejnou službu rovněž nesprávně pochopil právní základ tvrzení navrhovatele a nesprávně vyložil čl. 9 odst. 1 prováděcího pravidla č. 20 o hodnocení služebního postupu (dále jen „prováděcí pravidlo“), které přijal ředitel ECDC dne 17. dubna 2009.
- 8) Osmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu a nepřezkoumání argumentu uplatňujícího nedostatek procesních pravidel pro společný hodnotící výbor ECDC
- 9) Devátý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení důkazů, a podpůrně z nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu posoudil tvrzení navrhovatele, že společný hodnotící výbor ECDC neproověřil skutečnosti, které měl ověřit na základě čl. 9 odst. 4 prováděcího pravidla, jako nepodložené
- 10) Desátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného posouzení skutkových okolností, jelikož Soud pro veřejnou službu posoudil jako dostatečné odůvodnění stanoviska společného hodnotícího výboru ECDC.
- 11) Jedenáctý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu žalobního důvodu a nesprávné právní kvalifikace skutkových okolností v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu nesprávně vyložil tvrzení navrhovatele týkající se nedostatečného odůvodnění stanoviska společného hodnotícího výboru ECDC jako stíženého zjevně nesprávným posouzením a považoval toto odůvodnění za dostatečné.

12) Dvanáctý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného posouzení skutkových okolností, jelikož Soud pro veřejnou službu usoudil, že sporná hodnotící zpráva nebyla stížena zjevně nesprávným posouzením, pokud jde o navrhovatelovu efektivitu vzhledem k pracovní zátěži.

13) Třináctý důvod kasačního opravného prostředku vychází z údajně nesprávného právního posouzení skutečností v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu považoval kritiku v napadené hodnotící zprávě za přiměřenou, ačkoliv žalovaný během hodnotícího období neupozornil navrhovatele na údajné problémy v jeho chování.

14) Čtrnáctý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného posouzení skutečností v rozsahu, v němž Soud pro veřejnou službu považoval pracovní zátěž navrhovatele za méně významnou než ve skutečnosti byla.

—————

Žaloba podaná dne 20. února 2013 — Toshiba v. Komise

(Věc T-104/13)

(2013/C 114/63)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Toshiba Corp. (Tokio, Japonsko) (zástupci: J. MacLennan, Solicitor, J. Jourdan, A. Schulz a P. Berghe, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil čl. 1 odst. 2 písm. d) rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2012 ve věci COMP/39.437 — *obrazovky pro televizory a počítačové monitory*;

— zrušil čl. 1 odst. 2 písm. e) rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2012 ve věci COMP/39.437 — *obrazovky pro televizory a počítačové monitory*;

— zrušil čl. 2 odst. 2 písm. g) napadeného rozhodnutí nebo podpůrně snížil pokutu způsobem, který Tribunál bude považovat za přiměřený;

— zrušil čl. 2 odst. 2 písm. h) napadeného rozhodnutí nebo podpůrně zrušil čl. 2 odst. 2 písm. h) v rozsahu, v němž stanoví společnou a nerozdílnou odpovědnost společnosti Toshiba, nebo podpůrně snížil pokutu způsobem, který Tribunál bude považovat za přiměřený;

— nařídil jakékoliv jiné opatření, které bude za okolností této věci považovat za vhodné;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž společnost Toshiba Corporation činí odpovědnou za porušení článku 101 SFEU v období od 16. května 2000 do 11. dubna 2002.

2) Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž společnost Toshiba Corporation činí odpovědnou za porušení článku 101 SFEU v období od 12. dubna 2002 do 31. března 2003.

3) Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž společnost Toshiba Corporation činí odpovědnou za porušení článku 101 SFEU v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž společnost Toshiba Corporation činí společně a nerozdílně odpovědnou za účast společnosti Matsushita Toshiba Picture Display Co. Ltd. (dále jen „MTPD“) na protiprávním jednání, k němuž došlo během období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006.

5) Pátý žalobní důvod, který je uvedený podpůrně k čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž stanoví, že se MTPD účastnila protiprávního jednání, k němuž došlo během období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006.

6) Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž v čl. 2 odst. 2 písm. g) a v čl. 2 odst. 2 písm. h) ukládá pokutu, nebo podpůrně, jelikož jsou tyto pokuty nesprávně vypočteny.

—————

Žaloba podaná dne 23. února 2013 — VTZ a další v. Rada**(Věc T-108/13)**

(2013/C 114/64)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Volžskij trubnyj zavod OAO (VTZ OAO) (Volzhsky, Rusko); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rusko); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralsky, Rusko); a Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoy, Rusko) (zástupci: J. Bellis, F. Di Gianni a G. Coppo, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1269/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se na základě částečného prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009 mění prováděcí nařízení (EU) č. 585/2012, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících mimo jiné z Ruska, v rozsahu, v jakém se týká prodejů uvedených v odstavcích 23 až 33 napadeného nařízení v rámci přezkumného šetření,
- v důsledku částečného zrušení, navrhovaného výše, upravil sazbu antidumpingového cla, která se vztahuje na skupinu TMK, snížením z 28,7 % na 13,6 %, a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

Ve svém prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Rada při určení klasifikace trubek, které jsou uvedeny v odstavcích 23 až 33 napadeného nařízení, protiprávně vycházela z jiných kritérií, než jsou ta, která jsou uvedena ve znění relevantních celních předpisů.

Ve svém druhém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že zvláštní důvody, ze kterých Rada vycházela, když dospěla k závěru, že se na trubky uvedené v odstavcích 23 až 33 napadeného nařízení nevztahuje kód KN 7304 59 10, jsou nesprávné.

Ve svém třetím žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že vzhledem ke zvláštním okolnostem případu samotná skutečnost, že

trubky uvedené v odstavcích 23 až 33 napadeného nařízení se ve skutečnosti používaly při výrobě trubek a dutých profilů s jinými průřezy a jinými tloušťkami stěn, dokazuje, že se na ně vztahuje kód KN 7304 59 10.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 22. února 2013
Maria Concetta Cerafogli proti rozsudku vydanému dne 12. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-43/10, Cerafogli v. ECB****(Věc T-114/13 P)**

(2013/C 114/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: L. Levi, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadený rozsudek;
- v důsledku toho
 - zrušil rozhodnutí Evropské centrální banky ze dne 24. listopadu 2009, kterým byly zamítnuty stížnosti navrhovatelky na diskriminaci a znevážení její důstojnosti z důvodu jednání ředitelství, kterému podléhá a v rozsahu, v němž je to nezbytné, zrušil rozhodnutí ze dne 24. března 2010, kterým byl zamítnut zvláštní opravný prostředek;
 - vyhověl požadavkům navrhovatelky uvedeným v její žádosti o administrativní přezkum a konkrétně:
 - nařídil ukončení jakékoliv formy diskriminace navrhovatelky a jejího psychického obtěžování, ať již na základě slovních projevů nebo přidělování pracovních úkolů;
 - nařídil, aby pan G. písemně odvolal svá urážlivá a výhrušná výroky;
 - v každém případě nařídil náhradu utrpěné nemajetkové a majetkové újmy stanovené *ex aequo et bono* ve výši 50 000 eur (nemajetková újma) a ve výši 15 000 eur (majetková újma);

- uložil ECB, aby předložila úplnou zprávu o vnitřním administrativním vyšetřování se všemi přílohami, včetně zápisů ze slyšení. Krom toho uložil ECB, aby předložila veškerou korespondenci mezi vyšetřovací komisí a ředitelstvím ECB;
 - nařídil předvolání bývalého sociálního pracovníka jako svědka;
- uložil odpůrkyni náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku, jakož i řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka pět důvodů kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení práva na obhajobu, zkreslení skutečností uvedených ve spisu, porušení zásady proporcionality, porušení článku 20 nařízení (ES) č. 45/2001⁽¹⁾ a porušení práva na účinný procesní prostředek. Navrhovatelka v tomto ohledu tvrdí, že Soud pro veřejnou službu se dopustil nesprávného právního posouzení a že porušil její právo na obhajobu, když měl za to, že se nemohl opírat o povinnost ECB respektovat právo na obhajobu. Rozhodnutí, kterým byla zamítnuta její žádost o pomoc, vážně poškodilo její zájmy a navíc bylo proti ní zahájeno řízení ve smyslu judikatury (rozsudek Komise v. Lisrestal). Vzhledem k tomu, že nemohla být seznámena s obsahem spisu, navrhovatelka nemohla náležitě hájit svá práva před evropským soudem, takže její právo na účinný procesní prostředek bylo rovněž porušeno.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z práva na účinný procesní prostředek a porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění. Navrhovatelka v tomto ohledu navrhovala, aby v souladu s článkem 55 jednacího řádu Soudu pro veřejnou službu tento soud uložil ECB předložit dokumenty týkající se vyšetřování, včetně příloh zprávy o vyšetřování a zápisů ze slyšení. Soud pro veřejnou službu v napadeném rozsudku odmítl přijmout tato organizační procesní opatření v rozporu s právem navrhovatelky na účinný procesní prostředek a povinnosti soudu uvést odůvodnění.
- 3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení rámce zmocnění vyšetřovací komise a její povinnosti poskytnout pomoc, jelikož zjištění vyplývající ze dvou přezkumů (a sice vyšetřování a posouzení Soudu pro veřejnou službu) jsou velmi omezená, neboť jen prokazují

skutečnost, že někteří její kolegové záporně posuzovali navrhovatelku a její práci. Neodpovídá to však cíli sledovanému její žádostí o pomoc (a proto posláni vyšetřovací komise), kterým bylo zejména posoudit zjištění související s výroky, které ji záporně hodnotily. Navíc napadený rozsudek nezohledňuje nespravedlnost situace, v níž se navrhovatelka ocitla, a sice, situace, kdy navrhovatelka nebyla informována o výrocih, které ji záporně hodnotily, takže nemohla obhajovat svou pověst.

- 4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 6 odst. 5 administrativního oběžníku ředitelství ECB 1/2006 ze dne 21. března 2006, který se týká vnitřních administrativních vyšetřování, jelikož Soud pro veřejnou službu měl v napadeném rozsudku za to, že zpráva o vyšetřování a celý spis musí být předán pouze osobě odpovědné za vyšetřování.
- 5) Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zjevně nesprávného posouzení a porušení povinnosti soudu uvést odůvodnění, jelikož definice zjevně nesprávného posouzení v napadeném rozsudku není v souladu s judikaturou Tribunálu Evropské unie, takže napadený rozsudek je nesprávný v rozsahu, v němž se týká přezkumu zjevně nesprávného posouzení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, s. 1).

Žaloba podaná dne 22. února 2013 — Dennekamp v. Parlament

(Věc T-115/13)

(2013/C 114/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Nizozemsko)
(zástupci: O. Brouwer a T. Oeyen, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil rozhodnutí Parlamentu ze dne 11. prosince 2012 o odepření přístupu ke i) všem dokumentům prokazujícím, kteří současní členové Evropského parlamentu (dále jen „členové Parlamentu“) jsou členy doplňkového systému důchodového pojištění (dále jen „systém důchodového pojištění“), ii) seznam jmen členů Parlamentu, kteří byli členy systému důchodového pojištění po září 2005, a iii) seznam jmen současných členů systému důchodového pojištění, kterým Parlament platí měsíčně příspěvky. Toto rozhodnutí bylo žadateli oznámeno dne 12. prosince 2012 v dopise s referenční značkou A(2012)13180; a
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení podle článku 87 jednacího řádu Tribunálu, včetně nákladů vedlejších účastníků řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vycházející z porušení článků 11 a 42 Listiny základních práv Evropské unie; z nesprávného právního posouzení při uplatnění čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾, ve spojení s čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001⁽²⁾, jelikož napadené rozhodnutí neprávem omezuje rozsah práva přijímat a rozšiřovat informace obsažené v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a práva na přístup k úředním dokumentům obsaženého v článku 42 Listiny tím, že nesprávně uplatňuje čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2011, ve spojení s čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001, v tom, že:

— Zprv se Parlament dopustil nesprávného posouzení tím, že došel k závěru, že žadatel nepředložil jednoznačné a oprávněné důvody prokazující nutnost zpřístupnit osobní údaje, včetně požadovaných dokumentů;

— Zadruhé Parlament nesprávně vyhodnotil, že informace ohledně členství v systému důchodového pojištění spadají do soukromé sféry dotčených členů Parlamentu;

— Zatřetí se Parlament dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že oprávněný zájem dotčených členů Parlamentu převažuje na nutností zpřístupnit uvedená data.

- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Parlament v důsledku svých nesprávných právních posouzení nesplnil

povinnost uvést dostatečné a odpovídající důvody pro přijetí napadeného rozhodnutí a tím porušil povinnost uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102).

Žaloba podaná dne 4. března 2013 — Itálie v. Komise

(Věc T-125/13)

(2013/C 114/67)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri a S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise č. C(2012) 9448 final ze dne 19. prosince 2012, oznámené dne 20. prosince, o zvýšení základního jmění skutečného společností SEA S.p.A ve prospěch SEA Handling Spa;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této věci žalující stát napadá rozhodnutí Evropské komise, které prohlásilo, že opatření provedená společností SEA SpA, koncesionářem správy letišť Milano Malpensa a Milano Linate, ve prospěch dceřiné společnosti SEA Handling SpA, pověřené vedením služeb pozemní obsluhy na těchto letištích — opatření spočívající hlavně v kapitálových vkladech za účelem pokrytí provozních ztrát — představují státní podporu neslučitelnou se společným trhem

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z porušení zásad řádné správy a právní jistoty.

— V tomto ohledu se tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadami řádné správy a právní jistoty, což vedlo u adresátů ke vzniku legitimního očekávání v souvislosti se zákonností opatření, a to jak z důvodu nepřiměřené doby trvání celého řízení a zejména předběžného šetření tak z důvodu pochybností vyplývajících z analýz a jednání Komise v průběhu tohoto řízení.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních záležitostí a zejména zásady kontradiktornosti a z nedostatečného prošetření.

— V tomto ohledu se tvrdí, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu se zásadou kontradiktornosti a došlo k porušení práva účastníků řízení na obhajobu z důvodu rozšíření předmětu přezkumu Komise na období, na které se rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřování nevztahovalo.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 107 a čl. 108 odst. 3 SFEU a z nesprávného zjištění skutkových okolností, jakož i z nedostatku odůvodnění, pokud jde o přičitatelnost namítaných opatření veřejným orgánům.

— Žalující vláda se domnívá, že v napadeném rozhodnutí došlo k omylu v rozsahu, v němž přičítá namítaná opatření veřejným orgánům, a v každém případě uvedené rozhodnutí v tomto ohledu neuvádí ani přiměřené důkazy, ani dostatečné odůvodnění.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 107 a čl. 108 odst. 3 SFEU a z nesprávného zjištění skutkových okolností, jakož i z nedostatku odůvodnění, pokud jde o přičitatelnost namítaných opatření veřejným orgánům.

V tomto ohledu se tvrdí, že v napadeném rozhodnutí došlo k omylu v rozsahu, v němž považuje jednání SEA za neslučitelné s kritériem obezřetného hospodářského subjektu působícího v tržním hospodářství a v každém případě uvedené rozhodnutí v tomto ohledu neuvádí ani přiměřené důkazy, ani dostatečné odůvodnění.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. února 2013 — Labiri v. EHSV

(Věc F-124/10) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Povinnost poskytnout pomoc — Článek 12a služebního řádu — Psychické obtěžování — Správní šetření“)

(2013/C 114/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Vassiliki Labiri (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal a D. Abreu Caldas, advokáti)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor (zástupci: M. Arsène a L. Camarena Januzec, zmocněnci, ve spolupráci s M. Troncoso Ferrerem a F.-M. Hislaiem, advokáty)

Předmět věci

Veřejná služba — Žaloba na zrušení rozhodnutí o zastavení správního šetření zahájeného na základě podnětu žalobkyně pro psychické obtěžování

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí generálního tajemníka Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 18. ledna 2010 se zrušuje.
- 2) Evropský hospodářský a sociální výbor ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vynaložila V. Labiri.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 26.2.2011, s. 34.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 26. února 2013 — Bojc Golob v. Komise

(Věc F-74/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanec — Smlouva na dobu neurčitou — Ukončení“)

(2013/C 114/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aleksandra Bojc Golob (Domžale, Slovinsko) (zástupci: S. Rodrigues, A. Blot a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Veřejná služba — Návrh na zrušení rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování, kterým byla ukončena smlouva žalobkyně, uzavřená na dobu neurčitou.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Aleksandra Bojc Golob ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 1.10.2011, s. 20.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 21. února 2013 — Marcuccio v. Komise

(Věc F-113/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Článek 34 odst. 1 a 6 jednacího řádu — Žaloba podaná faxem ve lhůtě k podání žaloby — Vlastnoruční podpis advokáta, který se liší od podpisu uvedeného na originálu žaloby zaslaném poštou — Opožděnost žaloby — Zjevná nepřipustnost“)

(2013/C 114/70)

Jednací jazyk: itaština

Účastníci řízení

Žalobce: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Berardis-Kayser a J. Baquero Cruz, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokátem)

Předmět věci

Veřejná služba — Návrh směřující ke zrušení konkludentního rozhodnutí Komise, které zamítá žádost žalobce, aby mu byla vyplacena dlužná zadržovaná část odměny za měsíc srpen 2010

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) L. Marcuccio ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012, s. 69.

Žaloba podaná dne 22. ledna 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-7/13)

(2013/C 114/71)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, kterým byla zamítnuta stížnost proti rozhodnutí přijatému v odpověď na žádost žalobce, přiděleného k Delegaci Komise v Antananarivu, Madagaskar, kterou se domáhal odškodnění za obtíže s ubytováním ve výše uvedeném městě.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí přijaté vedoucím oddělení při Generálním ředitelství pro lidské zdroje a bezpečnost, jehož předmětem byla „žádost na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu — 0/867/11 o odškodnění za obtíže s ubytováním v Antananarivu“ a podle kterého se tato žádost zamítá z důvodu, že „podmínky požadované pro takové odškodnění za morální a psychologickou újmu“ nejsou splněny, jelikož ze skutkového stavu vyplývá, že „Delegace využila všech prostředků k vyřešení nastalých problémů, když dala provést dodatečné práce v původním místě ubytování a nabídla na dobu výkonu těchto prací alternativní bydlení“;
- zrušit odpověď na stížnost žalobce, podle níž OJ zamítá jeho stížnost z důvodu, že i) „administrativně nelze v daném případě vytýkat nesprávný, natož protiprávní postup“, (ii) že žalobce „neposkytl ani sebemenší neúplný důkaz o údajné

morální a psychologické újme“, dále iii) že „se napadené rozhodnutí rozsáhle zabývalo důkazy o vstřícném přístupu administrativy ke stěžovateli“ a že „podle ustálené judikatury lze případný nedostatek odůvodnění napravit odpovídajícím odůvodněním ve fázi odpovědi na stížnost“, což se v projednávané věci stalo;

— uložit Komisi povinnost, aby žalobci nahradila morální a psychologickou újmu, kterou předběžně oceňuje — s výhradou zvýšení či snížení v průběhu řízení — na 30 000 eur;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 19. února 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-18/13)

(2013/C 114/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí, podle něhož se bonifikace nároků na důchod nabytých před nástupem do služebního poměru vypočítá na základě nových obecných prováděcích ustanovení (OPU)

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí ze dne 17. ledna 2012 o výpočtu bonifikace jeho nároků na důchod nabytých před jeho nástupem do služebního poměru u Komise;
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí o zamítnutí jeho stížnosti ze dne 13. listopadu 2012 směřující k uplatnění OPU a diskontních sazeb platných v okamžiku podání jeho žádosti o převod jeho nároků na důchod;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 26. února 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-20/13)

(2013/C 114/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení implicitního rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o náhradu škody způsobené prodlením při vypracování jeho hodnotících zpráv za roky 2008 a 2009.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Evropské komise, kterým se implicitně zamítá žádost žalobce podaná dne 13. ledna 2012;
- pokud je to nezbytné, zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 20. listopadu 2012, kterým se zamítá stížnost podaná žalobcem dne 24. července 2012;
- přiznat žalobci částku stanovenou *ex aequo et bono* a prozatímně ve výši jednoho eura jako náhradu za majetkovou újmu a ve výši jednoho eura z titulu morální újmy;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 27. února 2013 — Kimman v. Komise(Věc F-16/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/74)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu nařídil vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 138, 12.5.2012, s. 33.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 28. února 2013 — M v. EMA(Věc F-47/12) ⁽¹⁾

(2013/C 114/75)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 227, 28.7.2012, s. 37.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

